

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

20.YÜZYILIN
YUZ KARASI

100 MİLYON
TÜRK
ESİR

14 TEMMUZ 1970

SAYI: 24

Kabotaj Bayramı

Yazılarımıza başlamadan önce, bize YENİDEN MİLLİ MÜCADELE dergisinde fikirlerimizin değerli bakımından sü-tun ayıran, ona «Milletin Sesi» adını veren Yeniden Millî Mücadele dergisine saygılarımı sunarım.

Birçok dergi inceledim. Kimi dergilerin sınıf tahriki yap

tığını, kimi dergilerin de ah-lâksızlık aşıladığını görünce, onlardan vaz geçtim. Bir de bu dergiyl incelediğimde; sınıf tahriki yapmadığını, birleştirici ve barıştırıcı rolünün bu-lundugunu müşahede ettim.

Şimdi de bir vatandaş ola-rak, Kabotaj Bayramı hakkın-daki fikirlerimizi arz edece-ğim:

Kabotaj: Gemilerimizin ken-di limanlarımız arasında yük ve yolcu taşıma hakkıdır. Bu hak «Lozan Andlaşması» ile ya-bancılardan bize geçmiştir. Şüphesiz ki, hem gemicileri-

mizi, hem de milletimizi sevin-dirmişti. Bu hakla; deniz tic-a-retimiz ile vatandaşlarımızın gemide seyahatı gerçekleş-iyor neticeye bağlanıyor.

Ama bir de sahillerimizin düşman gemilerinden korunma-sı meselesi vardır. Bu da çok mühim meseledir. Çünkü üç tarafımız sahilidir. Bu işi ve vazifeyi deniz kuvvetlerimiz şerefle, feragatle çalışarak yü-rütmektedir.

Deniz kuvvetlerimizi maddi, manevî yönden desteklemek amacıyla 1965 yılında kurulan «Türk Donanma Cemiyeti»miz vardır, faaliyettedir.

Bu cemiyet «Millet Yapar Kampanyası» ile birçok hizmetler ifa etmiştir. Millet'in yar-dımı istikrarını muhafaza etti-ği takdirde daha bir çok hiz-metleri ifa edecektir.

Onun için Yeniden Millî Mücadele'den ricamız bu cemiye-tin sayın il delegelerinin isimlerini ve faaliyetlerini tesbit etsinler, Yeniden Millî Müca-dele'de yayınlansınlar. Millet bu deşgelikler yardımıyla bu cemiyetin çalışma sahasını, na-sıl üye olacağını, aidat duru-munun hangi şartlara bağlı ol-duğunu bilsin...

Bütün vatandaşlarımızla ay-nı fikirde ve düşüncede oldu-gumuzu tahmin ediyorum. Fi-kir birliğinde olmamız bir za-ruretin neticesidir. Böylece ge-milerimiz adet ve tonaaj baki-mından artacaktır. Böylece ge-miciliğimiz takviye ve tahkim edilecektir. Milletçe birlik ve beraberlik suuru içerisinde da-valarımızı cemiyetlerimize yar-dım ederek, gerçekleştirelim.

Kalkınma hamlemizin verim-li ve süratli olmasını Yüce Al-lah'tan temenni ve niyaz ede-riz.

2.3.1970

Abdülkadir Erbahçeci
İlkokul Öğretmeni
GAZİANTEP

Mücadelecilerin Duruşması Sivas'ta

Işık muhakemesi nakledildi. Adalet Bakanlığı'nın «Amme emniyeti» mülâhazasıyla yaptığı müracaat üzerine Yargıtay 3. Ceza Dairesi tarafından Işık hadi-selerinin muhakemesi Sivas 2. Ağır Ceza muhakemesine nakle-dilmiştir. Bu itibarla İstanbul 5 Ağır Ceza muhakemesinde 15 Temmuz 1970 Çarşamba günü yapılması kararlaştırılan duruş-ma yapılamıyacak, Sivas 2. Ağır Ceza Muhakemesi tarafından ye-niden verilecek günde Sivas'ta duruşma yapılacaktır. Buna bağ-lı olarak, tutuklu bulunan sanık-ların da Sivas Cezaevine nakil-leri beklenmektedir.

ŞAHA KALKSIN SAĞ YUMRUKLAR

Asrı saadet kokusu dolaşüyor teneffüslerde,
Tekbir sesleri yeniden dalgalanıyor dillerde
Kurtuluş günü çok uzak değil hemen ilerde
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana düşmana

Nerde deme sorma Yıldırım'ı, Kanunî'yi, Yavuz'u,
Ayırma hiç Kürd'ü, Türk'ü, Çerkez'i, Laz'ı.
Çünkü onlarla kurdu Osmanlı Devletini Osman Gazi
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Bağırtkanlıklarına bakıp millet düşmanlarını çok sanma,
Birimizin ona bedel olduğunu müjdeliyor Kur'an'da
Hazret-i Mevlâ.

Aman kardeşim azminden mücadelelenden yılma,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Sen ben değil ezilen bir milletiz,
Dört kıta, yedi deniz fatihidir ceddimiz.
Avrupa'da «Uyvarda bir Türk gibi» yeniden dedirtmeliyiz,
Şaha kalksın sağ yumruklar insan düşmana, düşmana

Osman Gazi olup Söğütte yeniden çadır kuralım,
Fatih olup Bizansı yeniden kurtaralım.
Bir mektupla Şarlken'e yine aman diletelim,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Beşinci Murad gibi Yahudi'ye kul olmayalım
Mithat Paşa gibi bayrağa haç koydurmayalım.
Kanımızın al rengi bayrağı ebedî dalgalandıralım,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Şahlanalım, kükreyelim korksun millet düşmanları
Bir daha yaşatalım Kosova Varna ve Mohoçları
Ezilsin yumruklarımızla yahudi uşak ve piçleri
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Hedef millet düşmanı gayemiz tam istiklâl,
Bayrağımız al renkli üstünde yıldızla, hilâl.
Bu yolda mertlik var, gazilik var, şehitlik var,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Arş yiğitler kurtaralım ezilen bu milleti,
Dindirelim göldeki ızdırabı, elemi ve hasreti.
Millî hasletlerle şad edelim ata yadigarı Devleti,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana

Alpaslan Gazi gibi giyelim beyaz kefenliği,
Yavuz gibi anlatalım dönekliği, mertliği.
Yeter artık Abdülhamit merhametliliği,
Şaha kalksın sağ yumruklar insin düşmana, düşmana.

NOT: Mücadeleci kardeşlerimi sağ yumruğumla se-lâmlarım.

Mustafa KANDIRMAZ

Öğretmen
6/7/1970

Bize Gelen Neşriyat

KARDEŞLİK: (Türkçe, Arapça aylık edebiyat ve kültür dergisi, çıkaran: Türkmen Kardeşlik Kulübü — Bağdat) Mayıs, Haziran, 1970, sa-ya: 1, 2 Cilt: X. On yıldır Irak'taki Türkler tarafından çıkarılan Kardeşlik mecmuasın-da çeşitli türlerde kıymetli yazılar neşredil-mektedir. «Türk Edebiyatına toplu bir bakış ve konuşulan Türkçe, adlı makalede Ker-kük Türkçesine temas ediliyor. Ayrıca Türk-men Kardeşlik Kulübünün seçimi sonunda ortaya çıkan yeni idare heyetinin listesi var. İsteme Adresi: Türkmen Kardeşlik Kulübü (Nadi Al - aha El - Türkmanî) İvadiye Bağdat, IRAQ.

MİLLÎ TÜRKİSTAN: (Millî Türkistan Birlik Komitesinin, Türkistan'ın millî istiklâli için çıkardığı mecmua). Çıkaran ve baş muhar-riri: V Kayyum Han. Ocak - Mayıs 1970. Bu sayıda «Lenin'in Türkistan Siyaseti» «Le-nin'in milletler politikası ve Uygurlar» ve «Taciklerin Ecdadının Payitahtı», gibi mev-zular Türkistan şivesince yazılıyor. Bildiği-miz gibi «Millî Türkistan» Almanya'daki Türkistanlılar tarafından çıkarılmaktadır.

ÇAYCININ SESİ: (Yeşil Altının Kara Talihi Biraz da Biz Konuşalım). Yazar: Cavit Öz-gür. 1970. İstanbul Mecmuamızda üç sayıdır neşrettiğimiz Çay mevsuunda bize yar-dımcı olan sayın Cavit Özgür Beyin neşret-tiği küçük broşür.

FİKİRDE ve SANATTA HAREKET: (Aylık der-gi). Sayı: 55, Temmuz 1970. Fiyatı: 150 Krş.

MÜSLİM NEWS: (Güney Afrika'nın tek Müslü-man gazetesi 22 Mayıs 1970 (16 Rebiülevvel 1390) Pazartesi. Adres: To The Editor Mus-lim News P.O. Box 17, ATLONF CAPE.

TEKSİF: 15 Haziran 1970. Onbeş günlük sen-dika gazetesi. Teksif sendikası tarafından çı-karılır. Fiyatı: 50 kuruş. Adres: Ziya Gökalp Cad. 80 ANKARA.

DERGİ: (Sovyetler Birliğini Öğrenme Enstitü-sü tarafından neşredilen üç aylık dergi) 16. yıl 1970. Mesul Müdürü: Dr. Edige Mustafa Kırmal. Dergi'nin 59. sayısında «Kırım Türkleri, Sovyet Hakaretine uğrayan Kırım Türk Halkı ve onun millî kültürü, Asya ve Afrika ülkelerinde sosyal güçlerin karakteri, Sovyetler Birliğinde sansür ve çeşitli in-celemelerle makaleler yer almıştır.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 Sayı: 24

SAHİBİ

Ömer Ziva Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAOĞLU

NECMEDDİN TURİNAY

SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu - İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN AL MATBAASI

Baskı :
GÜNES MATBAACILIK

I.A.S. Cağaloğlu İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Esir Milletler Kurtulacak

Bu hafta esir milletler haftasıdır. Yirminci asırda hürriyetine kavuşmamış, toplum kalmamış gibidir. Birkaç asırdan beri esirlik ve kölelik içinde yaşayan zenciler bile istiklallerini kazanmışlardır. Asrımızda yüzlerce millet siyasî istiklallerine kavuştu. Afrika'da, Asya'da ve dünyanın diğer kısımlarında milletler hür hale geldiler. Ancak hür hale gelebilen bu milletler; Amerika, İngiltere, Fransa, Hollanda, v.s. gibi zülmü şövenizmi, gaddarlığı bir hududa kadar devam ettirebilen devletlerin ve milletlerin emperyalizmi altında bulunuyorlardı. İşte Rus ve Çin emperyalistleri ile kıyas kabul etmez bir farklılık içinde bulunan, diğer istilâcı devletler esirleştirdikleri halkın antipatisini görünce çekilmeyi akıl edebilmişlerdir. Cezayir'de Fransız lejyonları işkencelerini artırırken, Fransa'da bir J. P. Sartr'un sesi duyulabiliyor. Vietnam'da Amerikan askerlerinin My Lay hareketi, bizzat Amerika basını ve ordusu tarafından kınanabiliyor. Ama Rusya'da kütle halinde katliamlar yapılırken, Çin'de bir millet tarihe gömülürken, Rusya'da veya Çin'de namus ve vicdanın sayhasını beklemek bitmez bir bekleyiştir.

Bugün Çin ve Rus esaretinde inleyen yüzden fazla millet, kurtuluş günlerini beklemektedir. Bu milletler içinde 100 milyon müslüman Türk, tahammül edilmez acılar içinde kıvrılmaktadır. Zulüm görenler sadece insan olmak sıfatıyla yakınlarımız değil: din, can, dil ve kan kardeşlerimizdir.

Bir topluluğun gerçekten var oluşu, o topluluğun mensuplarına ve ideallerine vukubulan tecavüz karşısında göstereceği reaksiyonla belli olur. Fertlerine tecavüz edildiği halde ses çıkarmayan kalabalıklar esareti kabullenirler. Bir kuşlar. Bir kuş bile yavrusunu; bir köpek bile hem cinsini karşılık beklemeksizin korur.

Türkistan'dan yükselen feryada kulaklarını tıkayanlar, Rus ve Çin esaretini, bütün esirlikler gibi kınamayanlar. köpekten de duygusuz mahluklardır.

İşte bu günde söz bizim değil, esir müslüman Türk illerindir. Bu hakkı gözeterek, Doğu Türkistan Cumhuriyeti sabık genel sekreteri İsa Yusuf Alptekin'in esir kardeşlerimizin durumunu nakleden muhtırasından parçalar naklediyoruz:

Zalim Çin politikasının assimile etmeğe çalıştığı ve bir milleti yok etmeğe uğraştığı çağımızda hür insanlık ve başta A.B.D. mazlum Doğu Türkistan halkına ve devam eden kurtuluş mücadelesine gereken alâkayı gösterecektir ümidindeyiz. Zira Doğu Türkistan, tarihin eşini kaydetmediği, bir cinayet, terör ve vahset istilasına uğramıştır. Komünist zulüm metodları, asırlık Çin işkence usulleriyle birleşmiş olarak bir milleti Cinlileştirmeye savaşmaktadır.

Takdir buyursunuz ki, bütün dünyayı tehdit eden ve halen yüzden fazla milleti sınırları içinde, assimile etmeğe çalışan Çin emperyalizmini zararsız hale getirmenin bir tek yolu vardır. O da, zulüm, şiddet, baskı ve teröre dayanan şövenist ve bünvesil icabı parçalanmaya ve yıkılmaya mahkum, Çin İmparatorluğunun parçalanmasını ve yıkılışını hızlandırmaktan ibarettir. Çin İmparatorluğunun yıkılması yani dünyanın tehlikeden kurtulması ise ancak Çin zulmü altında inleyen milletlerin ve bu arada Doğu Türkistan halkının kurtuluş mücadelesine cidden ilgi göstermek, samimi ve müessir yardımlarda bulunmak suretiyle mümkün olacaktır. İnsanlığı en vahşi bir emperyalizmin tehdidinden kurtarmanın yolu budur. Bunu tarihin Amerikan halkına yüklediği tarihi bir vazife saymaktayız.

Yukarıda belirttiğimiz cihansümul istilânın ilk kurbanı olan mazlum halkımız adına, Zati Devletlerinden aşağıdaki taleplerimizin yerine getirilmesini dileriz.

1 — A.B.D. ce, Doğu Türkistanda zulmün takbihi, önlenmesi ve istiklâlinin tanınması meselesinin Birleşmiş Milletlere getirilmesi.

(Çin emperyalizminin bütün dünyayı tehdit eden canavarlığına karşı, Çin esaretindeki mil-

letlerin hususen Doğu Türkistan'ın istiklâli davasının desteklenmesi batı dünyası için insanlık vazifesi, hür milletlerin hürriyetlerini müdafaa görevi ve aklın emri olmuştur. Bütün bunlardan başka Doğu Türkistan'da Çin emperyalistleri tarafından girilen jenosid hareketi, bu vahşetin devletinizce ve B.M. teşkilâtınca takbihi için kâfi sebeptir.

Doğu Türkistan'ın asırlardan beri istiklâlne sahip olarak yaşamış bir halkın vatani olduğu Doğu Türkistan halkının ırk, dil, kültür ve din itibarıyla Çin milleti ile en ufak bir alâkası olmadığı tarihen sabit bir hakikattir. Buna rağmen Doğu Türkistan 20 seneden beri Çin sürülerinin istilasına uğramaktadır. Bu hal, B.M. lerin temel prensibi olan «Milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı» esasının iğrenç bir tarzda çiğnenişidir.)

Arzedilen sebepler dolayısıyla Doğu Türkistan'ın istiklâl davası, B.M. lere acilen getirilerek, Doğu Türkistan'da zulme son verdirme, Çin sürülerini geri göndermek üzere gerekli tedbirlerin B.M.lerce alınmasının temin edilmesi.

2 — A.B.D. lerince, Doğu Türkistan istiklâlinin tanınması için Milliyetçi Çin Hükümeti nezdinde teşebbüse geçilmesi. Fiilen Milliyetçi Çin'in kıta Çin'i üzerinde en ufak bir fiili hakimiyeti yok ise de, B.M. nazarında kıta Çinini temsil hakkı Milliyetçi Çin'in uhdesinde bulunmaktadı. Milliyetçi Çin şövenist bir politika ile Doğu Türkistan'ın istiklâlini tanımamaktadır. Böylece Kızıl Çin'in Doğu Türkistan halkını yok etme hareketini, hür dünyayı tehdit gayesiyle Doğu Türkistan'ın bir saldırı üssü haline getirilmesini şövenistce tasvip etmekte ve imkân harzlamaktadır. Milliyetçi Çin'i bu zararlı politikasından çevirmek, Doğu Türkistan'ın istiklâlini tanıdığını ilân etmek hususunda Milliyetçi Çin hükümeti nezdinde müessir teşebbüslere geçilmesi.

3 — Türkistan topraklarında cereyan etmesi muhtemel Rus - Çin nükleer harbinin önlenmesi.

4 — Muhtemel bir Rus - Çin harbi neticesi Kızıl Çin'in mağlûbiyeti halinde Doğu Türkistan'ın Rus istilasına, Rusların mağlup olması halinde Batı Türkistan'ın Kızıl Çin'in istilasına maruz kalmaması için şimdiden A.B.D. hükümetince gerekli tedbirlerin alınması.

5 — Rusya'nın şimdiye kadar yaptığı gibi Doğu Türkistan kurtuluş davasını baltalamaması ve kayıtsız şartsız yardımda bulunması için A.B.D. hükümetinin Rusya nezdinde ciddi ikaz ve tavsiyelerde bulunması ve garanti istemesi.

6 — A.B.D. hükümetinin Türkiye, İran, Pakistan, Hindistan, Japonya, Almanya, İngiltere gibi alâkalı devletlerle müzakerelere girişerek millî ve müstakil Türkistan'ın istiklâlinin şimdiden hazırlanması.

7 — Doğu Türkistan, Tibet, Moğolistan, Manchurya gibi Çin esiri ülkelerle Çin'deki sayılar 100'ü mütecaviz diğer milletleri bütün cephesiyle tetkik etmek ve tanıtmak üzere bir enstitünün kurulması ve bu milletlere kendi dillerinde her çeşit faydalı neşriyat yapmak üzere bir radyo yayıncılığına geçilmesi.

8 — Hür dünya ile Kızıl Çin arasında bir harp patlak vermesi halinde Doğu Türkistan, Tibet, Çinli müslümanlar ve bu gibi aslen Çinli olmayan milletlerin imkânlarından istifadenin bugünden plânlanması ve hazırlıklar yapılması. Bu cihetten olarak muhaceretteki Doğu Türkistanlı, Tibetli, gibi Çinli olmayan milletlerin çocuklarının faydalı bir şekilde yetiştirilmesi.

9 — Çin esareti altında inleyen Türk, Moğol, Tibetli, v.s. gibi milletlerin Çin'e karşı mücadelesini bir merkezden ve müessir bir tarzda idare edebilmelerini temin için, Çin emperyalizmi altındaki milletlere mahsus bir hareket, propaganda ve tetkik merkezinin kurulması. Çin emperyalizmine karşı yürütülen dağınık faaliyetleri toplamak ve birleştirmek üzere bir blok tesisi.

MİLLÎ MÜCADELE

(Devamı 14. Sayfada)

Evet... Fındık üreticileri kaba kuvvet gösterisi değil, haklarını istemek için gösteri yapıyorlar. Fakat müstahsilimizin hakkı isteklerini menfur ideolojileri uğruna istismar etmek isteyen komünistler anarşi hareketlerini ordu'da da devam ettirdiler.

Kaba Kuvvetin Değil Helâl Hakkın Peşindeyiz

(Ordu muhabirimiz bildiriyor) :

6 Temmuzda Giresun'da, 7 Temmuz'da Bulancak'ta ve 8 Temmuzda Ordu'da Fındık mitingi yapılacağı söylentileri halk arasında birkaç gün öncesinden dolaşıyordu. Giresun ve Bulancak'ta daha önce yapılan mitinglerin ve hareketlerin neticesinde bu milletin evlâtlarına gayri millî sistemin bekçileri masonlar tarafından tatmin edecek hiç bir cevap verilmemiştir.

İstanbul'da sıkı yönetimin ilânından ve 16 Haziran hadiselerinden sonra komünistler hareketlerini Anadolu'ya kaydırıldılar.

Halk; kendilerini istismar etmek isteyen İstanbul'dan ve çeşitli yerlerden gelen komünistleri yer yer kovalamış, aralarından çekilmelerini ihtar etmiştir.

Fındık mitinglerinin daha önce yapıldığı yerlerde komünist bir talebe teşekkülü olan Dev-Genç'in İstanbul'da bastırdığı beyaz zemin üzerine kızıl renkli, sol vumruklu afişlerin yer yer yapıştirildiği görülmüyordu. Afişlerde halkı tahrik eden sloganlar bulunuyordu.

HALKIN DERTİNE KİM KULAK VERECEK?

6-7 Temmuz arasında Giresun ve Bulancak'ta yapılması kararlaştırılan fındık mitingleri yapılmamıştır. Ancak pazar yerlerinde Ordu'da miting yapılacağına dair Ali Hayta imzalı bildiriler dağıtılmıştır. O gün akşam, Piraziz köyünden konuştuğumuz köylüler arasında Ankara'ya fındık fiyatlarını görüşmek için gidenlerden Durmuş Özkaya dertlerini anlatmaya çalıştı. Şöyle diyordu:

«Hükümet bize sahip çıkmıyor. Milletvekillerimiz bizlerle ilgilenmiyor. Bizleri komünistlerin tuzaklarına itiyorlar. Biz bu mitingleri, görüşmeleri yapıyoruz ya, bunlar boş... Hükümet bizi oyalıyor. Bir kilo fındığımız yahudilerin imal ettiği bir kilo çivinin bedeli bile değil. Daha nasıl hareket etmezsin. Ama bu hareketlerimiz esnasında birkaç komünist talebe aramıza girmek istedi. Fırsat vermedik, kovduk. Nedir o kene gibi adamlar? Büyük ağızlarına

girmiş. Saçları kadın gibi. Biz onlara fırsat vermeziz.»

Durmuş dayıyla bir kahvenin önünde konuştuğumuz zaman böyle yakıymıyordu. Yarın mitinge gelip gelmeyeceğini sordum. Kesin bir şey söylemedi.

8 Temmuzda Ordu'ya geldim. Sabah saat sekizden itibaren «miting tertip komitesi» adına Kemal Akata imzasıyla «Tarihi mitinge yürü» başlıklı el ilânları dağıtılıyordu. İlânlarda dikkatleri çeken sözler şunlardı:

«Köylü kardeşim, bugün senin direnme günün», «Fındığın hakiki fiyatına, direnme gücünle ulaşacaksın.»

Miting saat 10.20 sıralarında stadyum arkasındaki boş arazide başladı. Önce halkı mitinge davet eden bir konuşma yapıldı. Pek kalabalık yoktu. Daha sonra kalabalık gruplar halinde çevre kasabalardan Fatsa'dan, Bulancak'tan ve Giresun'dan gelenler oldu.

KEMAL AKTAŞ KONUŞUYOR :

Miting tertip komitesi adına Kemal Akata «Helâl haklarımızın verilmesini istiyoruz. Bizi sabote etmek isteyenler var. Bizim gücümüzden istifade etmek isteyenler var. Gerek sosyalistler, gerekse her kim olursa olsunlar, aramızdan çekilsinler. Bütün gazeteler samimi davranışınlar. Hükümet ve ilgililer bir daha Karadenizli'yi ayaklandırmassın.»

Arkasından Cemil Yüksel konuştu ve «selamünaleyküm» diye sözlerine başladı:

«Fabrikaları tahrip ederek, yakarak, yıkarak hakkımızı alaca değiliz. Biz hakkımızı efendice alacağız.» diyerek konuşma sını bitirmiştir. Daha sonra Saraycık köyü muhtarı Kemal Baysal, Perşembe'nin Doğan köyünden Mehmet Altınordu konuştu. Konuşmalarda gayri millî ve gayri insanî kapitalist sistemin ortaya çıkardığı ızdıraplar anlatılmış ve hükümet suçlanmıştır. Miting bitmek üzere iken Kemal Akata tekrar konuşmuş:

«Devlet baba bizi tekrar ayağa kaldırma. Aksi halde bunun altından ne ben çıkabilirim, ne de sen. Sana kuvvet verecek olan benim. Sen benim fındığıma değer vermezsen benden ne bekleyebilirsin. Son sözüm şu olacaktır. Sizleri bu mücadelede Kur'an-ı Kerim üzerine yemine davet ederim.» demiş, sonra bütün millet sağ ellerini havaya kaldırarak yemin etmiştir.

KOMÜNİST SLOGANLARI KİM YERLEŞTİRDİ

Miting 12.30 sularında sona erdi. Ve Komünistlere konuşma hakkı katiyyen verilmedi. Pankartlar arasında göze çarpan «890 hakkımızdır.», «Köylü tefecinin kölesi değildir», «Kuvvetli millettten kuvvetli devlet doğar» gibi sloganların arasına komünistler tarafından hazırlanmış ve çocukların eline verilmiş, «Yaşasın Halk için savaşanlar», «Bugün köylünün ihtilâl günüdür» tarzında pankartlara da rastlanıyordu. Bu komünist sloganlar Dev-Genç'liler tarafından çocukların ellerine verilip dağıtılmıştır. Fakat sonra «Bugün köylünün ihtilâl günüdür» pankartı derhal ortadan kaldırıldı.

Kemal Akata mitinge gelenlerden hiç bir tahrike kapılmadan dağılmalarını istedi. Ancak miting sahasında çok az bir grup lisenin önünden geçerek sahil yoluna indi ve saat 13 sularında yolu kapattı. Grup yola girince aralarına komünist tahrikçilerin girdiği görüldü. Milleti tahrik ederek ölünceye kadar yolda kalmaya davet ettiler. Hadise yerine daha sonra 2, 3 kamyon komando askerinin gelmesi üzerine, milletin direnme gücü psikolojik olarak arttırılmaya çalışıldı.

Aslında milletin yolu kapama düşüncesi yoktu. Araya giren komünist tahrikçiler buna muvaffak oldular. Komandolarla halk yan yana saatlerce beklediler. Hadiseleri yatıştırmak ve yolu açmak için gelen

subaylarla muhatap olanlar daha çok komünistler olmuştur. Kalabalığın arkasında bulunanlar komünistlerin ard niyetlerinin farkına varamadılar.

Saat 16 dan sonra tahrikçiler araların da bol miktarda çocukların bulunduğu gruplar halinde evlere ve binalara hücum edip, camları taşlarla kırmışlar, Borsa binasının önünde tabanca atışında bulunmuşlardır. Yoldan geçmekte olduğu söylenen Salim Çavuş ölmüş, Yusuf Acar ve Mustafa Şener de yaralanmışlardır. Bu tahrip olayları ve yaralamalar devam ederken yol, ulaşım kapalı idi. Tahriplerden korkan bütün Ordu'lular dükkân ve iş yerlerini derhal kapattılar. Ellerinde sopa ve taşlar bulunan kalabalık Fındık fabrikalarını, Turist Oteli ve Sebze pazarını da tahrip etti.

Hâdise yerine gelen Vali, halka hitap etmek istemiş, fakat Dev-Genç'e mensup komünistler tarafından konuşması sık sık kesilmiştir. Böylece anlaşma yapılmasına mani olundu. Başsız bırakılan millet, bazı komünist tahrikçilerin ve T.O.S. lü öğretmenlerin elinde oyuncak haline geldi. Bir kadın, asker arabalarının üzerinden

«Ben Bulancak'tan geliyorum. Bizi bu hale getiren bu ahlâksızlıktır. Biz sıkıntı içinde inerken, açık saçık gezenler yüzünden bu hale geldik.» şeklinde konuşmuş ve milletin coşkun tezahüratıyla karşılaşmıştır. Havanın kararması ve kısa aralıklarla yağmurun yağmaya başlaması ile halk dağıldı. Ayrıca komünistler Trabzon - Samsun yolunu trafiğe kapattıkları gibi köy yollarından şehre giriş çıkışı da engellemişlerdi. Bununla komünistler şehirde kalabalık temin etmek istediler. Asker arabalarının taşa tutulması, halkın uyanmasını temin etmiş ve derhal aralarında topladıkları paralarla, arabaların camları tekrar taktırılmış, gruplar halinde askerden özür dilenmiştir.

Hadiselerden sonra millet komünistlerin maksatlarını daha iyi anlamıştır. Kendi derdini komünistlere istismar ettirmeden kendisinin halledebileceği kanaatine varmıştır.

Milletimiz kadınıyla erkeğiyle rızkını helâi yoldan kazanmak için çalışır. Milletimizin alın teri ile kazandığı emeğini vermek istemeyenlerden ve onu istismar edenlerden elbet birgün acı hesap sorulacaktır.

Konya'da İnfial Uyandıran BASKI

AZİZ MİLLET

Her karış toprağı mübarek şehitlerimizin kanlarıyla sulanan aziz vatanımızda bugün Din, devlet ve millet hayatının tehlikelerle karşı karşıya olduğu bir gerçektir. Ahlâkımızın yıkılmak istendiği, kültürümüzün darbelendiği, millî gelirimizin büyük nisbette dışarıya kaçırıldığı ve komünist ihtilal denemelerinin yapıldığı aziz vatanımızda iç ve dış düşmanların görülmemiş bir ihanetle çalıştıkları şu sırada senin fedakârane yaptığın yardımlarla inşa edilen, göz bebeğin gibi sevdiğin ve koruduğun İmam—Hatip Okulunda dönen dolapları, millet varlığı için çalışan talebelere yapılan haksızlıkları açıklamayı bir vazife bildik.

Bulgaristan Komünist partisinden para alan ve Peygamberimize «Cüce Muhammed» diyecek kadar adileşen Fakir Bavkurt'un başkanlığını yaptığı T.O.S.'ün İmam Hatip Okulundaki uçları kendi fikirlerine karşı çıkan şuurlu, millete bağlı talebelere senelerdir zulmetmekte, onları sindirmeye çalışmaktadır. Geçtiğimiz günlerde yapılan zulümlere bir yenisi daha eklenmiş bulunmaktadır. Fikirle karşı koyamadıkları, bütün çabalarına rağmen çalışmalarını durduramadıkları millet evlatlarının Yüksek İslâm Enstitüsüne girmek haklarını da ellerinden almak cüretini gösterdiler. Bunlar bilmiyorlar ki her türlü terör teca-hakka inanan millete dayanan ve mücadeleyle karar veren millet evlatları azimle sebatla mücadeleyi yürüteceklerdir. Zira bu mücadele milletin iman ve kültür mücadelesidir.

Bugün bilinmelidir ki beynelmilel ya hudilik ve ajanları Türkiye'de gerçek manasıyla ne İslâmî ne de millî bir eğitime taraftar değildirler. İnsanın maymundan geldiği iddiasındaki biyoloji nazariyelerinin, insan faaliyetlerinin aslını seksin meydana getirdiği yolundaki Freud nazariyelerinin, dinin (haşa) totemin bir kalıntısı olduğunu ifade eden sosyoloji nazariyelerinin, fizik prensibi maskesi halinde Cenab-ı Allah'ın ibda ve ihya sıfatlarının inkarına varan Lavaziye prensiplerinin kör pe dimağlara nakşedildiği Türkiye'de eğitim ne İslâmîdir ne de millîdir.

Bu yüzdendir ki, bütün Okullarımız ve Üniversitelerimiz millet imanından ve ideolojisinden zorla koparılan millet evlatlarının ızdırabı ile çınlıyor. İlk okul çağından itibaren milletin çocuklarına gayri-millî kültürler aşılanıyor, materyalizm Ahlâksızlık zorla zerkediliyor.

Tertemiz niyetlerle ve millete hizmet duygusuyla dolu olarak okullara gelen talebeler bu insafsız zihniyetin kurbanı edilmek ve köle ruhlu insanlar olarak yetiştirilmek isteniyor.

İmam Hatip Okullarının da, Cemiyyetin problemlerinden habersiz, sadece günlük işiyle meşgul bekçi, kâtip veya kâtip zihniyetli elemanlar yetiştirmesini istemek ve beklemek, Hasan Ali Yücel, İbrahim Öktem zihniyetinin ifadesidir. İmam—Hatip Okulunda sevgi ve saygıya lâyık hocaların yanında döner imamı, mevkinde tapan zavallılara da rastlanmaktadır. Alın teri, el emeği ile kurduğun bu ulvi müessesede senin imanına, ahlâkına, kültürüne zıd tavır takınan ve fedakâr evlatlarına zulmeden, onları Yüksek İslâm Enstitüsüne girmekten alıkoyanlar kimlerdir? Simdi

Öğrencilere yapılan bu gaddarane zulmün baş mesulü Okul müdürü Rifki Baydur asırlardan beri milletimizin kullandığı ve millî örf haline getirdiği selamlaşmaya «Araplardan gelmez» diye şiddetle ça-

tan, kendisine baş eğmenin dışında selam veren öğrencilerle alay eden «Günaydın der veya başınızı sallars geçersiniz bunun dışında bir selamlaşmanın yeni Türk toplumunda yeri yoktur» diyen milletin dinî değerlerine, imanına nasıl hakaret ettiği açıktır.

Ayrıca, TÖS'e bağlı olduğu söylenen ve her ihanette parmağı olan Baş müdür muavini İsmet Küçük masum evlatlarına zulmedenlerin başında gelmektedir.

Zihniyetlerini açıkladığımız bu kişiler tarafından İmam—Hatip Okulu maalesef TÖS'ün bir karargâhı haline getirilmek istenmektedir. TÖS'ün bildirileri İmam—Hatip Okulunun mührü vurularak herkese okutulmak istenmiştir. Sosyalizm propagandasına göz yumulurken iman, heyecan ve hareket dolu talebeler susturulmak istenmiş, ağızdan burnundan kan gelinceye kadar kilitli odalarda dövülmüş. Üç kıta yedi denizde sancağımız dalgalandıran büyük ecdadımız ve şanlı tarihimiz alay mevzuu edilmiş; dünyayı titreten, girdikleri yerlere adalet ve insanlık götüren içlerinde Fatih'in ve Yavuz'un da bulunduğu Osmanlı Padişahlarına küfredilmesine Okulda müsaade edilmiştir.

İşte Okulu bu hale getiren insanlar bunca yaptıkları yetmiyormuş gibi son öğretmenler kurulu toplantısında okulun en heyecanlı, en hareketli talebelerinden 14 tanesini Yüksek İslâm'a girmekten men eden bir karar almışlardır. Canımızdan çok sevdiğimiz, üzerine en ufak bir toz kondu-rulmasına müsaade ve müsamaha edemeyeceğimiz Yüksek İslâm Enstitüsü gibi ulvi bir müesseseden çıkan öğretmenlerin de TÖS'cülerle işbirliği ederek böyle bir karara iştirak etmelerini üzüntü ile karşıladığımızı belirtmek isteriz.

AZİZ MİLLET:

Zulüm nihayet bunlarla da bitmedi. Okulu bitirip diplomalarını almak için bekleyen ve yatılı oldukları için yurtta yatan bir grup talebe bir gece eli coplu polisler tarafından derin uykularından uyandırıldı. Gecenin ıssız saatlerinde karakollarda hareketlere maruz bırakıldı. Konya'da bile komünistlerin Fruko diye alaylarına muhatap olan toplum polisi müdürü bir taraftan «yobazlar, kuklalar» diye bu tertemiz İmam—Hatipli gençlere küfürler savururken kendisine komünistler tarafından yapılan hareketleri de unutarak «Türkiye de hiçbir şekilde komünizm tehlikesinin olmadığını» ifade etmek gafletinde bulunmuştur. Milletin silahsız, cephanesiz, açlık ve binbir mahrumiyet içinde sadece iman sayesinde zafêrle bitirdiği İstiklâl Savaşını «Ruslar'ın yardımıyla kazandığımızı» söyleyebilmiştir.

Yataklarından kaldırılıp geceyi neza-rethanelerde geçiren bu İmam Hatipli gençler okul müdürüne göre güya pencere-leri kırmışlar, yurtta tahribat yapmışlar. Talebelerin hakkında bu kadar şen'i iftiraları düzmekten çekinmeyen ve onlara zulme dilmesinden zevk alan okul müdürüne şunu hatırlatalım ki; Hakka inanan, millete dayanan insanların hareketi; iftira ile tezvile ve zulümle durdurulamaz.

AZİZ MİLLET!

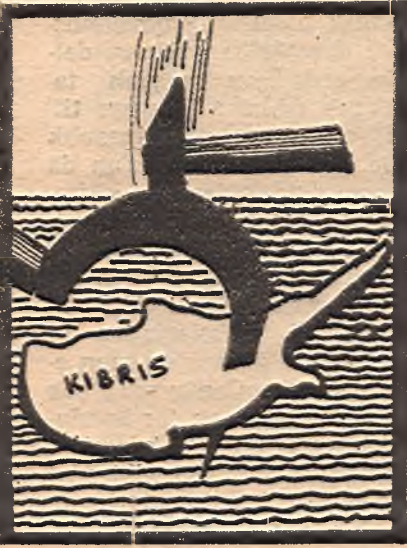
Sana yapılan ihanetleri ve imanını tahsil için gönderdiğin fedakar evlatlarına karşı girişilen zalimâne hareketleri açıkladık. Ulvi müesseselerine kimler hakim? İmanını kimler tahkir ediyor? Kültürüne, ahlâkına kimler küfrediyor? Evlatlarına kimler zulmediyor? Bunları bilmeye mecbursun, Zira zulme ses çıkarmayan zalime

(Devamı 14. Sayfada)

KIBRIS'DA HIZLANAN Komünist Faaliyetleri

5 Temmuz 1970 günü Kıbrıs'ta Rum ve Türk kesimlerinde ayrı ayrı seçimler yapıldı. Yapılan seçimler de Rumlar ve Türkler kendi temsilcilerini kendileri seçtiler.

Rum Temsilciler Meclisinin seçimine 5 ayrı parti ve 21 bağımsız aday katılmıştır. Seçime katılan partiler; Komünist AKEL partisi, Yunan milliyetçisi DEK partisi, Birleşik Parti, İlericiler Partisi ve İlericiler Birliği isimli partilerdir. Bu partilerin dışında millet vekilliği için 21 bağımsız aday seçime iştirak etmiştir. Seçimler sonunda Birleşik Parti 15 millet vekili kazanarak en fazla oy topladı. Fakat seçimlerden en kârlı çıkan parti komünist AKEL Partisi olmuştur. Dokuz adayla seçime iştirak eden AKEL Partisi, hiç kayıp vermeden dokuz sandalye kazanmıştır.

Türk kesiminde ise; Rauf Denktaş'ın liderliğini yaptığı Ulusal Cephe ve bağımsız adaylar seçime katılmışlardır. 15 Temsilciler Meclisine, 15 Cemaat Meclisine olmak üzere 30 millet vekili seçilmiştir. Bazı yerlerde Ulusal Cephe adayları bağımsızlar karşısında seçimi kaybetmişlerdir.

TÜRK KESİMİNDE 63 BİN RUM KESİMİNDE 263 BİN SEÇMEN

Yunan'ın Megale-İdea sınırları içine giren bir de Enosis hülyası vardır. Bilindiği gibi Enosis; Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakıdır. Enosis'in gerçekleşmesi, Kıbrıs adasındaki Türklerin her ne suretle olursa olsun imhası ve adanın Yunanlaştırılmasıyla mümkün olabilir. Beynelmilel Hristiyanlığın Kıbrıs'taki temsilcisi Makarios ve hain ortakları tarafından yapılan uzun süreli çalışmalar sonucu bu durum kısmen gerçekleşme yolundadır. Lozan anlaşması sırasında Türkler Kıbrıs'ta %85 çoğunluğu sağlıyorlardı. Fakat bugün durum yürekler acısıdır Kıbrıs'ta ve Türkiye'de milletimizi temsil edecek olan iktidarların, millet ideolojisinden kopmuş olmaları, millet ideolojisinden kopmuş olması, millet aleyhine çalışmalara göz yummaları hatta bu hareketleri desteklemeleri neticesinde ada bu günkü duruma gelmiştir. Kıbrıslı kardeşlerimizin birçoğu aç, sefil, perişan bir vaziyette göçe mecbur edilirken, bir kısmı da en vahşiyane işkencelerle şehit edilmişlerdir.

Makarios çeteleri vasıtasıyla Türkleri katletmeye devam ederken, en iğren usullerle adanın Yunan'a

ait olduğunu ispata çalışmaktadır. «Mukaddes Toprak..... Kıbrıs» adlı bir kitap yazarak adanın Yunanlılara ait olduğunu iddia ve ispat için en adice yalanları söylemekten çekinmemiştir. Çekinmemekte haklıdır. Çünkü inancı olduğu ideoloji sol ve gayri insani olduğu için her hareketi mübah sayar.

Kıbrıs'ın Yunanlaştırılması hususunda 10 Kasım tarihli Elefteras Vima Gazetesi «Bu Ada Yunanlaştırılmalı» başlıklı bir yazısında Enosis'in nasıl gerçekleştirileceğini açıklıyor; «Enosis'in şimdi gerçekleştirilmesi imkânsız olabilir. Fakat bu onun terkedilmesi manasına gelmemelidir. Enosis bir ideal olarak yaşılmalıdır. Bu ideal kaybedildiği takdirde Kıbrıs Rumluğu da kaybolacaktır. Öyleyse ne yapmak lazımdır? Bize Kıbrıs'ta hayatın bütün alanlarının Yunanlaştırılması yoluna gidilmelidir. Yunanistan Kıbrıs'ın da marlarına zerkeşilmelidir. Burada Yunan nabızı atmalıdır. Yunan rüzgârı esmelidir. Kıbrıs'ın ve Yunanistan'ın kaderi daima müşterek olmalıdır. Bu yapılsa o zaman çok şeyler kolaylaşmış olacaktır. Bilhas sa Enosis'in gerçekleştirilmesi kolaylaşacaktır. Çünkü Yunanistan Kıbrıs'ta bulunacaktır. Bu, Kıbrıs için emin bir gelecek ve yeterli bir güvenliktir.»

Anlatılan bu plân tarihin çeşitli safhalarında tatbik edilmiş binlerce kardeşimiz katledilmiş veya adayı terke mecbur olmuşlardır. İşte Yunanlıların kendi millî politikalarına bağlı olarak hareket etmeleri adada Rumların büyük çoğunluğu sağlamalarını temin etmiştir. Eğer bizim iktidarlarımızın devam etmekte olan gayri millî politikaları aynı istikamette devam ederse yakın gelecekte Kıbrıs'ta Türklük ve Müslümanlık namına hiçbir şey kalmıyacağı aşîkârdır.

AKEL PARTİSİ NEDEN %YÜZ BAŞARI SAĞLADI?

AKEL, Kıbrıs adasında komünist bir partidir. 5 Temmuz'da yapılan seçimlerde gösterdiği dokuz adaydan istisnasız hepsi kazanmışlar ve Kıbrıs Rum meclisinde koltuğa oturmuşlardır. Komünistlerin bu üstün başarılarını anlamak için adadaki komünist faaliyetlerin tarihini iyi bilmemiz gerekir.

Kıbrıs'ta komünist faaliyetler kendisini 1924 yılları sonlarına doğru göstermeğe başlamıştır. Daha eski tarihlerde başlayan çalışmalar, bu tarihten sonra taraftar toplama ve teşkilatlanma yoluna gitmiştir. «Daily Telegraph» yazarı Dowton bir makalesinde: «Küçük çaptaki ilk Kıbrıs Komünist Partisi 1924'de kurulmaya çalışılmış; fakat, kilisenin baskın karşı kuvveti ve Enosis sloganının yarattığı millî güç karşısında, büyük bir başarı sağlanamamıştır.» demektedir.

Kıbrıs'ta ilk komünist faaliyetlerinin ve kırmızı teşekküllerin kurucusu, Doktor Nikolos Othon Yiavopulos olarak bilinmektedir. 1898'de Adada doğmuş olan Yiavopulos tıp tahsilini Atina'da yaptıktan sonra tekrar Kıbrıs'a dönmüştür. Bir taraftan muayenehanesini açarken diğer taraftan adada ilk kırmızı yuvanın çekirdeğini ekmıştır. «İşçiler Kulübü» adlı bir Komünist dernek kurmuştur. Bu teşkilatın gayesi komünist stratejiye uygun olarak Kıbrıslı işçilerin haklarını korumak, davaları

nı savunmak ve onların yaşayış seviyelerini yükseltmek şeklinde belirlenmiştir. Fakat kısa bir müddet sonra bu teşkilatın kırmızı faaliyetleri ortaya çıkarak gerçek maharetinin komünizm olduğu herkesçe anlaşılmıştır. Dr. Yiavopulos, Atina ve vopulos, Atina ve Moskova'daki komünist liderler ile daima temasta bulunuyordu. Daha sonra kendisini kamufle etmek için bir berber tarafından çıkarılıyor süsü verilen, 15 günde bir yayınlanan ve açıkça «Kıbrıs Komünist Partisi» nin yayın organı olduğunu ilan eden «Neos Anthropos» adlı Limasol gazetesini de bu doktor çıkarmaktaydı.

Dr. Yiavopulos'un 5 temmuz 1925 yılında Yunanistan'a sürgününden sonra, Kıbrıs'taki Komünist hareketin liderliği Kostas Skeleas'a ve rildi. Daha sonra ise bu liderliğe Haralambos Vatiliotis getirildi. Vatiliotis Moskova'da yetiştirilmiş, 1925 yılında Dr Yiavopulos'un Yunanistan'a sürgünü üzerine Rusya'dan Kıbrıs'a gönderilmiştir. Kıbrıs'a gelmez vazifesine başlamıştır.

Kıbrıs'ta yürütülen komünist faaliyetler de diğer komünist ülkeler de olduğu gibi başlı başına bir hareket değildi. Doğrudan doğruya Rusya'ya bağlı olarak faaliyetlerine yön vermekteydi. Ve hâlâ aynı şekilde devam etmektedir Kıbrıs komünist partisi idarecileri Sovyetlerle olan bağlarını açığa vurarak: «Kıbrıslı işçi ve köylüler için bir «Serbest Sovyet Demokrasisi» sağlamak üzere emperyalizme karşı mücadele edilmesi» tavsiyesinde bulunuyorlardı.

Kıbrıs'ta başlayan komünist faaliyetleri önceleri açık ve kesif olarak devam edemiyordu Adada çoğunluğu teşkil eden Müslüman-Türkler ideolojilerine bağlı oldukları için komünizme itibar etmiyorlardı. Ne var ki adaya hakim olan İngiliz Politikası kardeşlerimizi kültür emperyalizmi içine alıp, kendi millî kültürlerinden, ahlâklarından ve imanlarından tamamen uzaklaştırarak materyalist kültürün tutsağı haline getirmek için var güçleriyle çalıştılar. Yavru vatan Kıbrıs'ta bulunan millet evlatları en büyük ümitleri olan Türkiye'den bir ses duyamayınca ya adayı terke veya orada sessizce kalmayı çare olarak gördüler. Eski Yunan artıkları Rumlar ise, komünizmi rahatlıkla benimsiyorlardı. Çün-

kü eski Yunan medeniyetinin temelleri bu günkü komünizmi teşkil eder. Yani komünizm Yunan medeniyetinin materyalist akidesiyle birleşmektedir.

Bu durumdan istifade ile Kıbrıs'ta komünistler açıkça komünizmi yaymışlardır. Yakalarına Kırmızı Yıldız üzerine oturtulmuş orak-çekiçli rozetleri takıyorlar; Stalin'in fotoğraflarını işçi sendika ve lokalilerine değil, evlerinin odalarının duvarlarına da asar olmuşlardı. Ve bunlar hertarafta serbestçe satılıyordu.

Komünist hareketlerin bu kadar açıklığa kavuştuğu bir zamanda, 14 Nisan 1941 de AKEL partisi kuruldu.

AKEL partisi Enosis'e karşı olmasına rağmen pekçok zaman Enosis'i destekler görünmüştür. Bu politikalarını AKEL'in yöneticilerinden Servas şöyle açıklıyor: «Yıllardır kilisenin tekelinde bulunan ve Yunanlıların şiddetli his ve heyecan olan Enosis'i istimal ve istismar etmeyen bir siyasi parti, hiçbir zaman Kıbrıs'ta başarı sağlayamaz. İşte bunun için esas bağlı bulunduklar. Moskova'nın görüş ve isteği başka olmasına rağmen Enosis'i savunmuşlardır.

AKEL genel sekreteri E. Papaioannou, 28 Nisan 1954'te Londra'da düzenlediği bir basın toplantısında şunları söylemişti:

«Bazı kimseler şu hususu anlamakta güçlük çektiklerini ileri sürüyorlar: Yunanistandaki idare bizzatihi Amerikan tesiri ve kontrolün de bir monarşik faşist rejim olduğuna halde, Kıbrıslıların, Kıbrıs'ı Yunanistanla birleştirmek için giriştikleri mücadelelerin manası nedir? Açıklayayım:

Yunanistan halkının barış ve millî hakimiyet için sarf ettiği çaba ile, Kıbrıslıların millî rehabilitasyon yolunda verdikleri mücadeleyi birbirinden ayırmamak gerekir. Bunlar aynı mücadelenin birer bölümü ve safhalarıdır. Yunanistan'da hükümetler gelip gidiyor; fakat Yunan halkı hep oradadır ve aynıdır. Hele Yunanistan ve Kıbrıs halkı millî istiklallerine bir kavuşsunlar; ondan sonra hangi tip bir rejim altında yaşayacaklarını bizzat kendilerinin seçmeleri kolaydır.»

Burada kastedilen mücadele komünistlerin her memlekette kullandıkları «Bağımsızlık» (!) mücadelesi ve sözü geçen rejim ise komünizmdir.

Tarihi bu kadar eski olan ve daha kadrolu, plânlı ve metodlu hareketeden komünist partisinin son seçimlerde %yüz başarı sağlaması hiçte sürpriz değildir. Ve gayret ne (Devamı 14. Sayfada)

Elenizm'in üç vahşi siması; Makarios, Pipinellis ve Papadopoulos.

ESİR MİLLETLER HAFTASI:

20. Asrın Yüz Karası

100 Milyon Türk Esir

Temmuz ayının üçüncü haftası «Esir Milletler Haftasıdır. Esir milletler haftası ilk defa 1959 da Amerika'da kabul ve ilân edildi. Esir Milletler Kanunu 17 Temmuz 1959 da Başkan Eisenhower'ın imzasından sonra yürürlüğe girdi. Daha sonraki yıllarda hür devletlerin bir çoğu bu haftayı resmen kabul ettiler. Bir kısım milletler de resmen kabul etmeseler bile esir milletler haftasına tamamen lahayt kalmadılar. Böyle bir haftanın kabul ve ilânından gaye; emperyalizmin istilasına uğramış esir milletlerin iltilerine ve çılgınlıklarına kulak vermek, esaretin bitmesi için onlara yardımcı olmaktır. Esir Milletler Haftası dolayısıyla Amerikan başkanlarının yayınlamış oldukları beyannameler incelenecek olursa, Sovyet komünizminin emperyalist ve mütecaviz olarak nitelendirildiği görülür. Ancak, kabul etmek gerekir ki, bu gün yeryüzünde Sovyet komünizminden başka emperyalist güçler de vardır.

Esir milletler haftası ile ilgili Amerikan programında hâlen esir olan şu milletlerin isimleri zikredilmiş ve bunların hür olmaları gerektiği belirtilmiştir: Polonya, Macaristan, Ukrayna, Lidvanya, Çekoslovakya, Letonya, Estonya, Belerusa, Romanya, Doğu Almanya, Bulgaristan, Ana Çin toprakları, Ermenistan, Azerbeycan, Gürcistan, Kuzey Kore, Arnavutluk, İdil Ural, Tibet, Kazakistan, Türkistan, Kuzey Vietnam, Kırsı, Kuzey Kafkasya. Aslında esir milletlerin hepsi bu programda zikredilmemiştir. Bugün Afrika'da Amerika'da Rusya'da ve dünyanın diğer yerlerinde tam bir esaret içerisinde kıvranan daha başka insanlar da vardır.

ESARET NEDİR? TARİH BOYUNCA ESARET

İstikballerini kaybeden fertler ve milletler esir sayılırlar, dikkat edilecek olursa «Esir» sıfatı halkımız arasında çok kullanılan sıfatlardandır. Halkımız hiçbir zaman suç işleyip hapishaneye düşen ve hürriyetini belirli bir devre için kaybeden kimselere esir demez. Onlar suçlu ve mahkumdurlar. Eğer mahkûm olanlarla mahkûm edenler arasında iman, kültür ve töre zıddiyeti varsa o zaman esaretten bahsedilir.

Bugün esareti geniş ve dar anlamlarıyla anlamak mecburiyeti vardır. Geniş anlamıyla düşüncecek olursak; esaretin, emperyalizmin bir neticesi olduğunu anlarız. Emperyalizm sol ideolojilerin hakimiyetinin en üst noktasıdır. İnsanlara ve milletlere sol ideolojilerin hakimiyeti arttıkça emperyalizm ve esaret de artar. Gerçek esaret insanların, milletlerin insan bünyesine, insanın yaradılışına uymayan sol kültürlerin ağına düşmeleridir. Gerçek manada esir olanların baş-

ları üstünde sol doktrinlerin kanlı kılıçları sallanır. Geniş manada haklı olan imanlarını yaşama yan insanlar ve milletler esirdirler.

Esaretin tarihi, ideolojilerin kavgası ile başlar. İlk insanın iman etmiş olduğu haklı bir doktrin vardı. Daha sonra insanlar çoğaldı. İnsanlar çoğalınca içlerinden bir kısmı başlangıçtaki haklı doktrini inkar etmeye, onun yerine sol bir doktrini ikame etmeye çalıştılar. Böylece insanlardan imkiye ayrılmış oldular. Bu ayrılış iki ayrı milletin ortaya çıkmasına sebep oldu. Bu iki milletten her biri diğerini mahrum etmek ve yok etmek için imkanlarını seferber etti. Fırlı ve psikolojik harp başlamış oldu. Bu ilk harpler boyunca yaralandığı için veya yaralanmadığı halde diğer tarafın eline geçen fertler oldu. İşte ayrı bir ideolojik grubun eline geçen bu fertler beşertarihinin ilk esirleriydiler. Daha sonraki yıllarda yeryüzündeki milletlerin sayısı arttı. Nihayet beşer tarihinin bir noktasında bütün bir milletin bazan da bugünkü gibi birçok milletin korkunç bir esaretin uçurumuna düştükleri görüldü.

Tarih bize sömürgecilikten ve sömürge milletlerden bahseder. Uzun yıllar İngiltere'nin, Fransa'nın, Portekiz'in ve diğer zalim devletlerin sömürgesi olarak yaşayan milletler de esirdiler. Asya'da, Afrika'da ve dünyanın diğer yerlerinde milyonlarca insan ilikiz emperyalizmi bugünkü esiri İngiliz ve Portekiz emperyalizmi bugünkü esiri mahiyette klâsik sömürgecilik olarak kabul edilir. Aslında bu yanlıştır. Çünkü tarihin eski çağlarında da iktisad ideolojik tahakküm için vasıta olmuştur. Emperyalist devletler gittikleri yerlerdeki insanların bütün servetlerini soyduktan sonra onları kendi sapık imanlarına sokmak için zorlamışlar, kabul etmeyenleri en iğrenç şekilde cezalandırmaktan geri durmamışlardır. Kimisini pazarlarda hayvan satar gibi satmışlar, kimisini hayat boyu küreğe mahkûm etmişler, kimisini de yerlerinden yurtlarından çıkarıp atmışlar.

İnsan tarihinin bilinen kısmını incelediğimizde, esaretin ve emperyalizmin daima sol kültürlerin ve yanlış hayat görüşlerinin kanlı meyveleri olduklarını görmekteyiz. Judeo-Grek yani Yahudi-Yunan kültürü milletlerin gerek tarih boyunca, gerekse bugünkü esaretlerinin sebebi olmuştur. Yahudi kültürü bütün insanlığın esir yalnız Yahudinin efendi olduğu bir dünyayı tarif eder. Muharref Teyrattan müphem olan yahudi kültürü ve yahudi kültürünün şekillendirdiği Yunan düşüncesi milletlerin intikballerini istememektedir.

XIX ve XX. YÜZYILDA ESARET

İnsan fıtratına uymayan sol ideolojiler mil-

letleri köleleştirme metodlarına her an bir yeni sini eklemek isterler. XIX. yüzyıla kadar esirleştirme ve köleleştirme işlemi çeşitli metodlarla yürütülürdü. XIX. yüzyılın sonlarında ve XX. yüzyılın başlarında yeni bir metod ortaya kondu. Beynelmillel Yahudiliğin tezgahladığı komünizm, XX. yüzyılın başında yeniden kök salıp hayat bulmaya başladı. Komünizmin Rusya'da devletleşmesiyle birlikte birçok milletler istikballerini kaybetti. Milyonlarca insan komünist zulmü altında can verdi.

Bugün esir milletlerden ve esaretten söz edince hemen aklımıza komünizmin işlediği cinayetler gelmektedir. Komünizmin Rusya'da yerleşebilmesi için 50 milyona yakın insan katledilmişti. Bu miktarın en az dörtte üçü müslüman Türktür. Rusya'daki Müslüman Türkler Çarlık idaresinde de tam bir esaretin içindeydiler. Çarın zulmü ninnilere geçmiştir. Ama ne varki komünizmin baskısı ve işkencesi daha ağır bastı. 1917 den sonra demir perde gerisinde Çarlık idaresi bile aranır oldu. 1917 den sonra Rusya'da yalnız yahudiler esir değillerdi. Çarlık devrinde birçok işkence gören milletlerden biri de Yahudiler idi. Fakat komünizmde yahudi düşmanlığı rejim düşmanlığı anlamına gelmekteydi. Ceza kanunları yahudi düşmanlığının cezasını ölüm olarak tesbit etti. Müslümanlar ve diğer bazı milletler topyekûn imha hareketine tabi tutulurken yahudi dokunulmaz bir efendi olarak kabul edilmişti.

Bugün beynelmillel siyonizm, komünizm, kapitalizm, masonluk gibi maşa emperyalist sistemlerin yardımıyla bütün insanlığı köleleştirmek istemektedir. Siyonizm bütün dünyada kanlı bir emperyalizm tesis etmiştir. Siyonizmin Rusya, Çin, Amerikan ve Avrupa üzerindeki iktisadi, siyasi ve kültürel baskısı hiçbir şekilde inkar edilemez. Bazıları yahudilerin ancak 1948 de devlet kurabildiklerini ve bugün bile dünya yahudilerinin çoğunun diğer milletler içinde azınlıkta olduklarını ileri sürüp onların da esir milletlere dahil olmaları gerektiğini düşünebilirler. Bu işin beti bir düşünce değildir. Esareti ve emperyalizmi bir gerçek manasıyla kavrayanlar bu türlü zihin hastalığından uzak olurlar.

Muharrem Teyrattan doğan kültür Avrupa medeniyetini doğurmuştur. Hristiyanlık, bir haham olan Sen-Pol'un eliyle tahrif edilmiş, İncil muharref Teyratla bağdaştırılmıştır. Bugün komünist milletlerin, kapitalist milletlerin iman halini getirdikleri materyalizm Teyrat menseldir. Teyratın öğütlediği hayat nizamı bugün baştan başta bütün dünyayı kuşatmıştır. İşte bunun içindir ki Rusya'daki yahudi, Fransa'daki yahudi, Amerika'daki yahudi ve Türkiye'deki yahudi esir değildir. En az İsrail'dekiler kadar esir değildir. Hiç insan imanının ve kültürünün hayat halinde olduğu bir beldede esir sayılır mı? İsteddiği gibi yaşayan; töresinden, kültüründen taviz vermeden taviz vermeden yaşayan insan hiç esir olur mu?

ÖZ YURDUMUZDAKİ ESARETİMİZ

Komünist Çin ve komünist Rus mezalimi altında yüz milyon müslüman Türk inim inim inlenmektedir. Kırm'da, Kafkaslar'da, Türkistan'da, Azarbeycan'da inilti halinde semaya yükselen esaret türkülerinin naneleri nasıl yürekleri eritmez? Fakat esir kardeşlerimizin:

«Hür başkalarıdır esir menem

Hayvan katarında sayılan menem»

çılgınlıkları bile bizi daldığımız derin uykulardan uyarmaya yetmedi.

Uyanmamıza, doğrulup davranmamıza şimdilik imkân yok gibidir. Çünkü bizim de kollarımız bağlı. Çünkü biz de esiriz. Beynelmillel millet düşmanı ideolojilerin hakimiyetinde olan Türkiye'de biz de esiriz. Sol dünya görüşlerinin mütesipleri Türkiye'de tam bir hürriyet içinde iken kanlı ile bu toprakları yoğuran serefliler insanların torunları esaret içindedirler. Öz yurdumuzdaki bu acıklı esaretimiz devam ettikçe Esir Türk illerinden yükselen iniltilere kulak vermeyiz hele onları dindirmemiz mümkün müdür?

Mekteplerimizde ilim diye yahudi materyalizmi, Yunan felsefesi tahsil edilirken iktisadi hayatımız üçbucuk Yahudi-Ermeni ve Rumun elinde iken, milli kültürümüz karartılıp gayri milli kültürler ihya edilirken ahakımız adice darbelenirken, esir olmadığımızı, hür ve mesut olduğumuzu söyleyebilir miyiz? Marks'ın teorilerinin yahudi Lombrozo'nun hukuk anlayışının yahudi Durkaym'ın din ve cemiyet anlayışının (Devamı 14. Sayfada)

Komünist İhtilal

27 Şubat günü milletvekilleri, Meclis'in feshini ve alayların ayaklanmaya başladığını öğrenince hemen Duma'nın (meclisin) toplantı yeri olan Torid Sarayı'na koşmuşlardı. Ayaklanan bazı alaylar da gelmiş ve Meclis lehinde nümayiş yapmaya başlamıştı. Milletvekillerinden Kerenski (x) askerlere nutuklar çekiyor, acele garları, telefon ve telgraf merkezlerini ele geçirmelerini istiyordu.»

(İhtilaller ve Darbeler Tarihi Sh: 118-124)

İKİNCİ KISIM

GİRİŞ

İncelememizin daha evvelki bölümünde, 16 Haziran hadiselerinin kısa bir tasvirini ve Rusyada ihtilalle neticelenen grev ve kitle gösterilerine olan benzerliğini hatırlatmıştık. Bu hatırlatmadan sonra, iki seneden beri şiddetini artıran sokak hareketleri, silahlı saldırılar, birbirini takip eden işgaller, failsiz veya uydurma failli cinayetleri manalandırmak için gerekli inceleme zeminine ayak basabiliriz.

On sene evvelnin Türkiyesinde, «sosyalizm» kelimesi haklı bir şüphe uyandırırken, bu gün onbinlerce kitap, gazete, broşür sosyalizmin bayrağını açmış bulunuyor. Gene sosyalizmi programına almış bir parti, bir sendika topluluğu ve Üniversite öğrencisinin çoğunluğu ve dertleri ile alakası bulunmayan sözde Gençlik toplulukları «sosyalizm» diye, haykırıyorlar. Bundan senelerce evvel Kozlu'da Türk işçisinin kurşunlanmasına sebep olanlar, işçiye askerin karşısına dikip saldırması için, alçakça tahrik edenler, bu günkü DİSK'in kurucuları, grevlerden sokak gösterilerine geçiyorlar. Neden?

Milletin ümidi milliyetçi gençliğin en güzide evlatları sokak ortasında kurşunlanıyor, bu yetmezmiş gibi yine milliyetçi gençliğimizin en kahraman evlatları hapishane köşelerine terk ediliyorlar. Neden?

Üniversite ve yüksek okullar, bir milletin kalbidir. Bu gün ise hiç birinde ders görmek, öğrenim faaliyetine devam etmek imkânı yoktur. Büyük bir kısmında emperyalizmin en alçak ve yüz kızartıcı şekli Komünist emperyalizmine karşı olduğunu ilan etmek mümkün değil. Neden?

Bu soruların cevabını bilmek, hemde doğru cevabını bilmek, bu gün vatanseverliğin icaplarından olmuştur. Bu sulalleri günlük hayatımızdaki basit meraklarımızdan daha mühim bilerek, gereken hayati önemini bir an bile unutmuyarak cevaplandırmamız ve manalandırmamız gerekir.

Dünya üzerinde cereyan eden hadiselerden hiç biri sebepsiz değildir. Ve toplumlarda doğan ve gelişen hadiselerin de birer sebebi ve yöneldiği gayesi vardır. Yolda yaralanmış bir insan görsek, onu yaralayanın kim olduğunu sorarız. Biz otobüs kazasında, kazaya kimin sebep olduğunu sormak, ilk aklımıza gelen şeydir. Toplumda da meydana gelen hadiselerin sebeplerini bilmek isteriz.

Ayrıca, insanlar arasında meydana gelen hadiselerin sebepleri olduğu gibi gayeleri de vardır. Elma meyvesi henüz çiçek iken meyva halindeki renginden ve lezzetinden mahrumdur. İlerde normal gelişmesini Allahın izniyle tamamladığı, an, hoş kokusu, göz alıcı rengi ve tadıyla elma olacaktır. Şu halde elma çiçeğinin gayesi, elma olmaktır. Bir bina tamamlanmadan sadece fikir olarak mimarın veya ustanın kağıdında vardır ve tamamlanmamış, hatta

inşasına başlanmamış bir inşaat, insanların ekserisinin gözünde bir taş yığınının başka bir şey değildir. Demir, taş, çimento yığınlarından ne tipte bir bina çıkacağını bilmek ancak mimarın planını öğrenmekle mümkündür. Şu halde sosyal hadiselerin bir anlık durumuna bakarak hüküm vermek yanıltıcıdır. Ve son derece tehlikelidir.

Güzel bir kız çocuğuna elma şekeri veren adamın halini düşünelim. Herkes kabul ederki, bir çocuğa ikramda bulunmak iyi bir şeydir. Ancak bir hareket şekli hakkında sadece görünüşe bakarak hüküm verilmemez. Sapıkların'da küçük kız çocuklarına olan düşkünlüğü hatırlanacak olursa, görüşüne bakarak hüküm vermemek ge-

münist hedefine doğru gidişte, komünizm inancının aslını, temellerini komünistlerin düşünce yapılarını, teşkilatlanma prensiplerini ve şekillerini, komünizmin mücadele hususiyetini, esaslarını, taktiklerini, siyasi mücadele, silahlı mücadele ve terörü, katliamları nasıl metod haline getirdiklerini, ittifak ve tecrid politikalarını, bunların milli ve milletlerarası tatbikatlarını, komünist ihtilallerinde, ihtilâl teşkilatlayıcılığı, işçiler, sendikalar hakkındaki politikaları grevler, sokak çarpışmaları, silahlı ayaklanma şekilleri, grevlerden ayaklanmalara geçiş, köylüler hakkındaki politika, gençlik teşkilatları ve gençliğin çarpışmalarındaki rolü, komünistlerin ordu stratejisi ışığında Türkiye'de iki seneden beri cereyan eden

1949'da Sovyetler tarafından neşredilen bu resim, Stalin ve Lenin'i 1922'de yanyana gösteriyor. Stalin, Lenin'in kendi aleyhindeki kanaatlerine karşı Sovyet halkını ve dünyayı Lenin'in kendisini halef olarak seçtiğine inandırmak için her vasıtaya başvurmuştur.

rektiğine iyice hak veririz. Her hareketi ve her olayı ancak böylece, tam olarak kavrayabiliriz.

Demek, olaylar kavrayabilmek için, olayları hazırlayan kuvvetleri bilmek ve bu kuvvetlerin maksadını, planını tam manasıyla keşfetmek mecburiyetindeyiz. Aksi halde elma çiçeğini görüpte «bu çiçekten ne olabilir ki? diyen akılsız adamın haline düşeriz. Böyle bir duruma düşüp, düşmanlarımızın oyununa gelerek vatan, devlet, millet, dinimizi kaybedip, ağlamanın bile yasak olduğu kölelik kervanına bil meyerek katılmış oluruz. Şu halde aldanmamak bilmeyerek yakınlarımızı da aldatmamak için milletimizi yokoluşa götüren kızıl kervana bilmeyerek kafılmamak için uyanmalı, milletin düşmanlarını, planları ve niyetleri ile birlikte tanımalıyız. Aksi halde son pişmanlık, fayda vermez.

NELERİ İNCELEYECEĞİZ ?

İncelememizde önce komünizmin ne olduğunu göreceğiz. Sonra tarif edilen ko-

seri halindeki cinayetlerin iç yüzünü, üniversite işgallerinin erpde arkasını, toprak işgallerinin hedefini, orduyu sefil maksatlarına âlet için en iğrenç metodları kabullen ve fakat ordu tarafından hakkettiği cevabı alan kızıl cuntaların gayelerini göreceğiz. Ve 16 Haziran hadiselerinin manasını iyice kavrayacağız.

KOMÜNİZM NEDİR ?

Komünizm ilk çağlardan beri bir kısım felsefecileri, reformcuları ve icraatçıları kendine çekmiş, bir nazariyedir. Bu nazariyenin aslını; insanlığın bir devirler hiç bir maddi ve manevi baskıya maruz kalmadan diledikleri gibi, yani hür eşit oldukları farz edilen ve yaşadığı kabul edilen Altın çağ teşkil eder.

Zamanımız komünistlerine göre bu ilk komünizm devresi şöyle idi:

«İnsan topluluklarının gelişmesinde görmüş olduğumuz düzenliliğe dayanarak da, bütün toplulukların ilk çağlarda özel mülkiyet tanımadıklarını ve boylar biçimin-

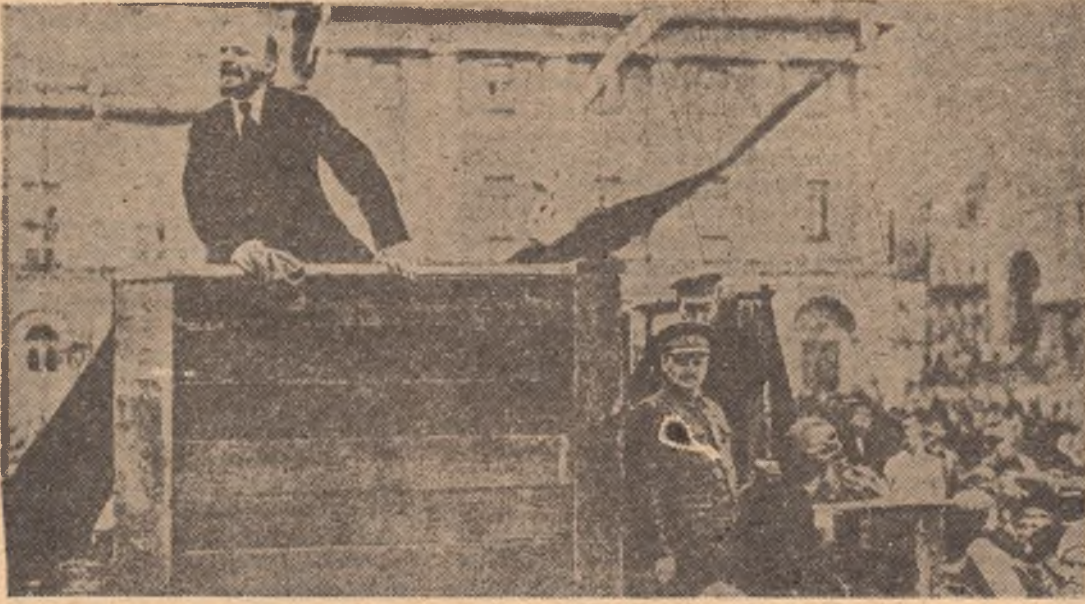
GÖSTERİLERİ VE İhtilâl Tekniği

de örgütlenmiş olarak her şeyde tam bir eşitlik temeli üstünde yaşamış olduklarını söylemekte kendimizi haklı buluyoruz.

İlkel devir, boyların gezgincilikten çıkmaları ve yerleşik bir yaşama biçiminde geçişleri ile son bulur. Artık yerleşik bir düzen kurulmuş, kasabalar, şehirler yapılmışa başlanmış, yeni düzeni kurulmuş olan bölgeler ve devletler tarımcılığa başlamıştır. Toprağı işleyenler başka bir düzen bilmedikleri için, eski toplum düzenini sürdürmeğe çalışırlar. Ama yeni ekonomik koşullar, yenibir toplum düzeni gerektirmektedir. Bu yüzden eski toplum düzeni yavaş

iptidai bir komünist hayatından geçtiği tezini ispat şöyle dursun, akla yakın bir yalan haline gelebilecek bir ciddiyetten bile mahrumdur. İnsanlığın hayatının başlangıcında şahsî mülkiyetten haberdar olmadığı yolundaki görüş, tarihi bir araştırmaya ve sosyolojik bir tetkike müstenid değildir. Sadece Tevrat'ta geçen Aden yahut Adn Cenneti hayatını materyalist bir izaha kavuşturmaktan ibarettir. Tevrat ve diğer semavî kitapların haberleri nasıl tahrif edilerek yayıldı ise, Eski Yunan'da ve diğer kavimlerde de yayılan ilahî haberler bi

kanlarla hudutlu olmak, elbette mevcut değildir. Elbeteki cennette akla gelebilen her ihtiyacın, külfetsizce karşılanabilme imkanından doğan, ihtiyaçsızlık sebebiyle, malların taksimi zarureti yoktur. Fakat iyice bilinmelidir ki, cennet maddi ve dünyevî ölçülerimizin idraki üstünde bir hayat vasatıdır. Cennette, bu dünyanın zaruretleri ve imkansızlıkları bulunmaz. Hiç bir çalışmaya muhtaç olmaksızın sadece nimetlerin devşirildiği, imkanı hudutsuz ve insanın yeniden yaratılışında bu dünyaya has eksikleri taşımayacak yeni insan yaşayacağı cenneti dünya hayal etmek ilmi tarifi etmek ve vehimlerin sıralandığı bir hayal dünyası kurmaktır. İşte komünizm budur. İlk çağların komünist hayaletine Marx'ın giydirdiği ilim cübbesine, ihtilalci adını arttıran Lenin, istikbalin komünist toplumunu nasıl anlatıyor, şimdi onu görelim:

Beynelmîlel Yahudiliğin ajanı Lenin, Rusya'da işçilere hitabederken.

yavaş çözülmeğe başlamış, o zamana kadar birlik halinde bulunan toplum sınıfları ayrılmağa yüz tutmuştur. Şehirlerin kurulmağa başlamasını ticaretin gelişmesi izler ve özel mülkiyet ortak mülkiyetin yerini alır.

«Yalnız ne varki, bu yeni durum kolayca ortaya çıkamaz. Yoksul tabakalar yok olmağa yüz tutmuş bulunan eski ortak mülkiyet düzenine ve bu düzenin kendilerine sağlamış olduğu eşitliğe dört elle sarılırlar. Tivrattaki ilk «Yer yüzü Cenneti» tasviri ve insanın cennetten kovuluşunun hikayesi; Eski Yunan şairi Hesiod'un şiirlerinde anlattığı «Altın ağ» ve bu çağın yok oluşu hep bu düşüncenin ve yitirilen bolluk karşısında duyulan üzüntünün belirtileridir. Değişiklikleriyle beraber ilk iç çatışmalar da başlamıştır. Boy ve oymakların beğleri-Krallar ya da İbranilerde onun yerini tutan yargıçlar - yerlerini soydan kişiler sınıfına bırakarak yok olular. Böylece orta çağa gelmiş oluruz. Gelişmenin ancak bu aşamasındadır ki yazı ve dinî doğmalar (naslar) ortaya çıkar. Bir mitoloji ya da teoloji (ilahiyat) ve bunun yanı sıra yasalar gelişmeğe başlamıştır. Yahudilede «ON EMİR», eski Yunan'da «DRAKON YASASI», ve Roma'da da «ON İKİ LEVHA YASASI» bu yasaların en belirli örnekleridir.»

[Sosyalizm ve sosyal Mücadelelerin Tarihi, Mx Beer, C: 1, Shf: 11]

Yukarda ifade edilen ve insanlığın

müddet sonra tahrif ve tağyire uğramıştır. Elbeteki Hazreti Adem'in yaşadığı Cennet Hazreti Ademe ve zevcesine diledikleri gibi hareket edebilecekleri ve istifade edecekleri bolluğu ve hürriyeti veriyordu. İnsanın dünyada geçirmeğe mecbur olduğu sıkıntılar ve mahdud im

Sovyetler Birliğinin resmi mühürü. Görüldüğü gibi orakla çekiç bütün dünyayı kaplamıştır. Mühürün, her iki tarafında, «Dünya işçileri birleşiniz» ibaresi Sovyetler Birliğinde konuşulan çeşitli dillerde yazılmıştır. Yıldızın üzerindeki harfler S.S.C.B. anlamına gelir.

«Ancak komünist toplumda kapitalistlerin direnci kesin olarak kırıldığı, kapitalistler ortadan kalktığı ve sınıflar yok olduğu (yani toplumsal üretim araçları ile ilişkileri konusunda toplum üyeleri arasındaki farklılık silindiği) zaman, ancak ve ancak o zaman «Devlet ortadan kalkar ve özgürlükten söz etmek mümkün hale gelir.» Ancak ve ancak o zaman gerçekten tam ve gerçekten hiç bir istisna tanımayan bir demokrasi mümkün hale gelecek ve uygulanacaktır. Ancak ve ancak o zaman demokrasi yavaş yavaş yok olmağa başlayacaktır. Şu basit nedenle ki, kapitalist kölelikten, kapitalist sömürünün sayısız dehşet, vahşet, saçmalık ve namussuzluğundan kurtulduktan sonra, insanlar toplum halinde yaşamının yüz yıllardan beri bilinen, bin yıllar boyunca bütün ahlaki buyruklarda tekrarlanan basit kurallarına uymağa ve hiç bir şiddet, hiç bir baskı, hiç bir bağımlılık olmaksızın devlet adı verilen o özel baskı aleti olmaksızın uymağa, yavaş yavaş alışacaklardır»

«Devlet yavaş yavaş yok olur», deyimi, çok uygun bir deyimdir; çünkü, aynı zamanda hem sürecin tedrici bir süreç olduğunu, hem de kendiliğindenliğini ifade eder. Böyle bir sonucu ancak alışkanlık meydana getirebilir ve elbette o getirecektir; çünkü sömürü olmadığı, öfke uyandıran memnuniyetsizlik ve isyana yol açan baskıyı gerektiren hiç bir şey olmadığı zaman, insanların toplum halinde yaşamının zorunlu kurallarına uymağa ne kadar büyük bir kolaylıkla alıştıklarını çevremizde binlerce defa görürüz...

(x) Aleksandr Kerenski —o sırada 36 yaşındaydı— Travayist ya da Trudovik «Emekçi» diye adlandırılan milletvekilleri grubundandı. Bu grup, küçük burjuvaziye dayanıyor ve ağaların topraklarının —bedeli devletçe ödenerek— köylülere dağıtılmasını istiyordu. Fakat bu grup ne Bolşevik, ne de Menşevik'ti. En parlak temsilcileri olan Kerenski'ye mütedil, hattâ sağcı bir sosyalist gözüyle bakılıyordu. Kerenski, Duma'da hitabet kudretiyle ün yapmış genç bir avukattı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Şu kadar ki insanlar, bir olan Kur'an'ı değişik ibarelerle okurlar; nitekim Allah'ın zatı türlü adlarla, keza zat sıfatlarından olan hayat, irade beka sıfatları türlü türlü ibarelerle dile getirilmiştir. Mutezile diyor ki: Allah'ın Kelâmı bu ibarelerden başkadır ve hâdistir. Zira ezeli olsaydı ezelde, Allah, Kelâm ile emir verici ve nehyedici, haber verici ve haber alıcı olurdu. Bunları insanlar ve mahlûklar yaradılmamış iken yapmak ise hafiflik (sefeh) olurdu.

Biz bunlara karşı, eğer verilen emir derhal uyulması vacib olan emir olursa o zaman hafiflik olur. Kaldı ki, önce yapmak, sonra yapmak, bunlar zemana ve mekana taalluk eden şeylerdir Allah kelâmının ise zaman ve mekan ile ilgisi yoktur cevabını verimiz. Cenab-ı Allah Kur'an-ı Keriminde «Biz onu Arapça Kur'an yaptık» (Zuraf 3) buyurmuştur, yapmak sözü Kur'an'ın Arapça olduğunu ifade eder, denilecek. Buna da: hayır yapmak, halk etmek demek değildir Zira Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerimde «Allah'ın kulları olan melekleri onlar dışı yapıyorlar.» (Zuraf 19) buyurmuştur. Bu radaki yapmak yaratmak demek olamaz, cevabını verimiz.

Eş'ariler, Mushafta olanlar Allah kelâmı değildir, Allah kelâmının ibaresi (tabir ve ifadesi) dir, zira Allah'ın kelâmı bir sıfat tır, sıfat ise mevsuftan ayrılmaz, derler. Biz ise Mushafta olanlar Allah'ın kelâmıdır, lâkin harfler ve sesler mahluktur, deriz. Ancak biz Allah'ın kelâmı Mushafa hulul etmiş demiyoruz ki, sıfatı mevsuftan ayrılmaz sözüne yer olsun. Hem de Allah'ın ilmi ile malum olan bir şey için, Allah'ın ilim sıfatı Allah'tan ayrıldı da maluma girdi denilebilir mi.

9 — ALLAH ARŞ ÜZERİNDE AYETİNİN MANASI :

Müşebbihe ile Kerramiye Mezheplerinde olanlar Allah'ı yüksek bir yerleşme manasına, arş üzerinde. Ve bizim bildiğimiz cisimler gibi değil ama yine cisimdir, zira Cenab-ı Allah «Rahman arş üzerinde istiva etti» (Taha 5) buyuruyor, diyorlar. Bu anlayışı biz istivanın manası, istiva etmek (kaplamak) diye cevaplarıdır. Allah cisimdir demelerini de Cenab-ı Allah'ın Kur'andaki: «Hiç bir şey ona benzemez» âyeti ne dayanarak reddederiz. «Onun misli bir şey yoktur» (Şura 11) âyetindeki (k) teşbih edatı, ziynet için, ziyade olarak gelmiştir, O'nun benzeri yok demektir. Eğer onlar Allah'a esya gibi olmayan şeydir, deniliyor da, cisimler gibi olmayan cisimdir, diye denilmesin. derlerse kendilerine şey olmak var olmaktan ibarettir. Cisim olmak böyle değildir, cevabını verimiz. İşte bundan dolayı Mutezile'ye muhalif olarak biz, yok olan (Ma'dum) şey değildir, deriz. Pek iyi ama diyecekler, Cenab-ı Allah «Ben ellerimle yarattım» diyor, buna karşı da Kur'an da, Allah'ın el, yüz, göz, ayak sıfatları, kudret manasıdır, cewa-

İSLAM AKAIĐI

Te'lif Eden: İmamı Maturidî

— 4 —

bını verimiz. Mutezile ile Kaderiye Allah her yerde (Mekânda) dir, zira Cenab-ı Allah, Kur'anda «Gökte ilâh olan O'dur, yerde ilâh O'dur» (Zuhruf 84) buyurmuştur diyorlar. Bunlara da bu âyetten maksat, uluhiyetin her yere nüfu zu olduğudur. Yoksa bu dediğiniz, Allah'ın yırtıcı hayvanatın ve haşaratın içinde olması davasına gider, cevabını verimiz.

Bizim bu meselede tuttuğumuz yol, Allah'ın arş üzerinde olmasının manası, yüksek bir mekândadır, demek değil, yüksek azameti ile arşı kaplamıştır demektir. Nitekim Ebu Hanife Hazretleri, Biz Allah'ı yüksekte düşünürüz, aşağıda değil demıştır. Keza Peygamber (S.A.S.) leri bir cariye «Sen mü'min misin?» diye sordu. O da: «Evet» dedi, sonra yine «O halde Allah nerede?» de yince kadın göğü işaret etti, bunun üzerine Peygamber «Bunu a-zat et, bu mü'mindir» buyurdu.

10 — İNSAN HÜRRİYETİ (EF'AL'İ İBÂD) MESELESİ :

İnsanların yaptıkları işler, Allah'ın (halkı) yaptıklarıdır, beşer hürriyeti, irade ve fiil kudreti, insanların kendi ellerine verilmiş, tefviz edilmiş değildir. Kaderiye Mezhebinde olanlar bu esasa muhaliftirler. Bunlar şu âyete dayanır-lar: «Dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun» (Kehf 29) biz bunlara karşı: Bu âyet korkutmak içindir, ihtiyarın kullara tefviz edildiğini beyan için, değildir; Zira Cenab-ı Allah bu âyetin devamı olarak «Zalimlere ateşi biz hazırladık» (Kehf 29) buyurmuştur. Diğer bir âyette de: «Sizi ve sizin amellerinizi Allah yarattı.» (Saffat 96) buyurmuştur, bu yüzden bu görüşünüz yerinde değildir, cevabını verimiz.

İnsanların yaptıkları eğer Allah'ın halkı ile ise Allah niçin onları azaplandırıyor, denilecek olursa, şu cevap verilir. Sevaflanmak veya azap görmek, kişinin meydana gelen işe fiilini kullanmasından ötürüdür, meydana gelen asıl işten dolayı değildir; işlediğine göre ceza görmesi, iyilik yapmaya da kötülük yapmaya da elverişli olan gücünü harcadığı içindir, gücünü meydana getirdiğinden dolayı değil.

11 — İNSAN GÜCÜ (GÜÇ YETERLİĞİ) :

İnsanın iş görme gücü (istita'ası), isten önce kendinde mevcut olmayıp; yaptığı işin her cüz'ü meydana gelirken onunla birlikte vüda gelir. Kaderciler, insanın gücü giilden evvel (vardır); kişi onu istediği gibi kullanır diyorlar.

Biz ise bu, Allah'tan müstağni olmak Allah'a lüzum yok demektir ki sonu küfre varır, deriz.

12 — FİİLİN MANASI :

İnsanın fiili vardır; dediğimiz zaman bu, hakikat manasıdır, mecaz değildir. Cebriye mezhebinde olanlar, kişinin fiili yoktur, ona hakikaten fiil vardır, denemez, mecazen denir, derler. Halbuki bu Allah'tan ümidi ve korkuyu kesmeye varır, sorumluluk fikrini ortadan kaldırır. İşte bunun için Ebu Hanife, bu iki anlayışın ortasını bulmuş ve halk Allah'ın fiilidir, bu ise (istitaaya) insan gücünü ihdas etmek, insana kudret ve irade ver mektir; bu gücü kullanmak ise hakikat manasına insanın işidir, demıştır.

13 — İSTİTAANIN ŞÜMULÜ :

Eş'arilere göre: kötü iş işlemeye yeterli olan insanın gücü iyi işleri işlemeye yeterli değildir. Bu fikir açıkca cebirdir. Zira, eğer insan gücü iyilikleri işlemeye yetkili değil ve insanları yaptığı iyilikler Allah'ın eseri ise kişi fiilinde mecbur olmuş olur. Eş'ariler, kabul ettikleri bu fikirden hareket ederek, gücümüz yetmeyen bir şeyin Allah tarafından bize teklif edilmesin, tecviz etmişlerdir. Biz onların bu sözünü de Kur'an-ı Kerimdeki «Allah kişiye gücü yettiği kadar teklif eder» (Bakara 286) âyetiyle reddederiz. Eğer onlar tarafından, Kur'an-ı Kerimde bildirildiğine göre, Peygamber Hazretlerinin de «Yarabbi bize takatımız yetmeyen yükleri şeyleri yüklemeye» sözü ile dua etmesi küfür mü oluyor? Nitekim eğer yarabbi bize zulmetme dese idi, küfür olurdu, denilecek olursa, bu söze şu cevabı verimiz: Peygamberin duası hafifletme yolu iledir. Takat-ı nefi manasına değildir, nitekim Allah Tealâ'nın şu: «Yarab bize ağır yükletme» (Bakara 286) âyetinde de mana böyle dir.

14 — İŞLENEN GÜNAHLARDA ALLAH'IN MEŞİYETİ VE RIZASI VAR MIDIR?

İnsanların işledikleri günahlar Allah'ın iradesi, dilemesi kaza sı, takdiri iledir. Rızası, muhabbeti ve emriyle değildir. Zira Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerim'de: «Allah bir kimseyi sapıtmak isteyince onun göğsünü darlaştırır. Ve güçleştirir» (En'am 125) diğer bir âyette de «Allah dilemedikçe siz dilemezsiniz» (Dehr 31) buyurmuştur. Eğer günah işlemeye, kişinin meşiyeti, dileğiyle olsaydı bu dileğin Allah dileğine (meşiyetine) galebe

etmesi lüzum gelirdi ki böyle bir şey düşünülemez.

Mutezile diyor ki: Allah'ın meşiyeti yoktur. Zira Kur'an-ı Kerim de «Ben insanları ve cinleri ibadet etsinler diye yarattım» (Zariyat 56) buyuruyor. Bu, ben onları küfür için yaratmadım demektir; Binaenaleyh Allah küfrü irade etmemiş oluyor. Biz bu söze şu cevabı verimiz: Bu âyet «Biz insanları ve cinleri kendilerine ibadeti emrederim diye yarattım» manasıdır, nitekim Allah onlara bunu emretmiştir de... Burada, «Allah kullarına zulm irade eder değildir, (Mü'min 31) âyeti de delil olarak ileri sürülemez. Zira bu âyet, Allah kulların zulm etmesini irade etmez, demektir. Bunda ise hiç kimsenin diyeceği yoktur. Mutezile'nin günahlardan birisi de kişinin kendine sövmesidir, bu ise hafifliktir, (yani Allah'ın böyle bir kötülüğü dilemesi ona nasıl yaraşır) demesi de yerinde değildir. Zira biz buna, eğer Allah'ın bundan beri olduğuna delil olmasaydı o zaman hafiflik olurdu, cevabını verimiz. Keza Mutezile rin eğer Allah günah işlemeyi irade etmiş olsaydı, kişi fiilinde mecbur olurdu, demeleri de yerinde değildir. Zira nasıl kişi Allah'ın iradesinden çıkmaya muktedir değil ise, ilminden çıkmaya da muktedir değildir. Binaenaleyh bu özür olamaz. Şu halde Kur'an-ı Kerim'de: ki: «Başına gelen kötülük kendindendir» (Nisa 73) âyetinin, manası nasıl, denilecek? Bunun cevabı şudur: Kötülük, ebede riayeten ayrı olarak Allah'a izafe edilemez. Nitekim Allah'a domuzlara yarat tın diye hitap edilemez, fakat umumi bir ifade ile hayvanları yaratan, denilir. Kaldı ki Cenab-ı Allah: «Şeyle her şey Allah tarafındandır» (Nisa 78) buyurmuştur, işte âyetin manası budur.

15 — ALLAH'IN RIZASI :

Allah küfrü yaratır, onu diler fakat emretmez, bu yüzden Allah kâfire imanı emretmiş, fakat iman etmesini dilememiştir. Demek ki Allah her dilediği şeyden hoşnut mudur, değil midir? Cevabı şu: Evet Allah'ın meşiyet, rızasıyladır. Şu halde Allah kendisinin razı olduğu bir işten dolayı niçin azap ediyor, diyecekler: Bunun da cevabı şu: Hayır Allah razı olduğu şeyden dolayı değil, razı olmadığı şeyden ötürü azap verir. Zira meşiyet, kaza ve Allah'ın bütün sıfatları, Allah'ın hoşnut olduğu şeylerdir. Şu kadar ki kişinin meydana getirdiği fiil, bazen Allah'ın razı olduğu bir iş olur, bazen de azap ettiği bir şey olur ve bunun üzerine azap verir veya sevap.

16 — TEVLİT MESELESİ :

Bir fiili işlemekten doğan, ikinci derece, işler (tevlit suretiyle husule gelenler.) Allah'ın eseri (mahûku) durlar. Zira tevlit, bir şeyin içinde bulunan diğer bir şeyin meydana gelmesinden ibarettir. Mahlûk olan iş, zarf olsun da, zarfın içinde bulunan iş mahlûkun olmasın; bu olamaz, ve zira kişi oku attıktan sonra okun geçip gitmesine mani olmaya muktedir değildir. (Devamı 14. Sayfada)

MİLLİ EKONOMİYE SABOTAJ

KARADENİZ'E DÖKÜLEN SERVETİN HİKAYESİ ÇAY VE ÇAY SANAYİİ

ÇAY MÜSTAHSİLİNİN GALEYANI VE SEBEPLERİ :

Çay istihsalının; millî bir gelir madde si olması yanında doğu Karadeniz köylü- sünün geçim kaynağı olduğunu bundan ön ce belirtmiştik. Çay istihsaline gereken ö- nemi vermeyenler millî ekonomimize dar- be vurmakla kalmayıp, müstahsilin aç ve sefil kalmasına fırsat verdiler. Bir çok zah metlerle istihsal edilen çayın çürümeye seyrine kaldıkları gibi üreticinin emeğinin karşılığını vermediler. Millet'in göz bebeği köylümüzün gurur ve haysiyeti ile alay et- tiler.

Mesul mercilerin haysiyet zedeleyici davranışları doğu Karadenizli müstahsili çileden çıkarmıştı. Bilhassa emeğinin ayak lar altında çürümeye terk edilmesi, deni- ze dökülmesi üreticinin feryadına vesile oldu.

Son aylarda birçok fabrika müdürleri nin müstahsilden, tomurcuktan başka yap- rak almamakta direnmeleri bardağı taşı- ran son damla olmuştur. Rize valisinin ha- diselerden önce verdiği demeçte belirttiği ne göre; olaylar çay eksperlerinin ikibuçuk vapraklı yanlış anlamalarından ileri gelmiş tir. Halbuki gerek eksperler, gerekse müs- tahsiller çay yaprağını çok iyi bilir ve ta- nırlar. Zira otuz yıldan beri bu işin müte- hassısı durumundadırlar. Olayların zuhu- ru; iki buçuk vapraklı tarifini yanlış an- layan değil de, doğru anlamak istemeyen bazı karanlık fikirli fabrika müdürlerinin kasıtlı tutumları neticesinde olmuştur. Ha- liseler, doğrudan doğruya Beynelmilel Ya- hudiilik hesabına çalışan mason localarının komplosundan ibarettir. Zeytinyağı satışı- mızda, pamuk ihracatımızda oynanan oyun- lar çay istihsalimizde de tezahür etmiştir. Bilhassa Tekel Bakanının bevanatı teşhis- erimizi doğrulamaktadır. Tekel Bakanı bir demecinde «bu yıl ikibuçuk vapraktan fazla almavacağım. Belki gelecek yıl çay- larımızı sökeceksiniz. Ama ben acık konu- şuyorum. Türkiye'de sosyal denge sağlan- acağı. Otuz beş milyon iki vüayet için ça- rısamaz.» demektedir. Bu ifade sadece çay müstahsiline acı kalmasını değil, millî ser- vetimizin yok olusunu hazırlayan bir iha- net belgesidir.

Gerek fabrika müdürlerinin tomurcuk almakta ısrar etmeleri ve gerekse Tekel Bakanının halkı isyana teşvik edercesine müessif hadiselerin çıkmasına sebep oldu. Bilhassa Pazar, Cayeli, Ardeşen ilçelerin- de köylüler yürüyüş ve işgal hareketlerine giriştiler.

Cayeli ilçesinde başlayan hadiselerde binlerce çay üreticisi, yaş çayın ikibuçuk vaprak üzerinden alınmasını protesto et- mek maksadıyla Cayeli çay fabrikasına hü- cum etti. Fabrikanın cam ve çerçevelerini kırarak fabrika müdürünü öldürmeye te- şebbüs ettiler. Üreticiler bu arada parti binalarını da tahrip ettiler.

Cayeli'nden sonra Ardeşen, Pazar ve Fındıklı'da gelişen olaylarda silahlar pat- latıldı ve binlerce üretici fabrikaları işgal etti.

Meydana gelen hadiseler esnasında Cayeli Çay Fabrikası Müdürü Bedirhan Bir- han'ın beyanatı; olayların beynelmilel ya- hudiilik hesabına hazırlanan bir komplo- dan ibaret olduğunu ortaya koymuştur. Fabrika müdürü; «fabrikanın işgal ve tah- ribi bir komplodur. Ben bu komplodu ha- ber verdikten dört saat sonra jandarma kuvvetleri Cayeli'ne geldi. Fabrikada kı- ran kırana mücadele olurken Vali muavi- ni ilçede bir kahvede kahve içmekte idi.» demektedir. Hadiselerin seyri yapılan iddi- aların doğruluğunu ispatlamaktadır.

KOMÜNİSTLER HADİSELERİ NASIL İSTİSMAR ETTİ

Komünist hareket haklı meseleleri is- tismar esasına dayanır. Komünistler her hadiseyi olduğu gibi çay müstahsiline hak- lı feryadını da istismar ettiler. Mason şef- lerinin hazırladığı ortamda yine mason lo- calarının direktifleri ile harekete geçtiler.

Komünistler sadece işçinin haklı me- selelerini istismar etmekle kalmayıp, köv- lülerin açlık ve sefaletlerini de kendi men- fur ideolojileri hesabına kullanırlar. Bu noktada komünizm tatbikatçısı Lenin'in fi- kirleri sabittir. «...Stratejik hedefi gerçek- leştirecek olan kuvvet proleter güçlerdir. Köylüler proleter gücün yardımcı ve ihti-

yat kuvveti olarak nazarı itibara alınır...» Komünist strateji, kuvvetlerden istifade planında ise; çalışan sınıfın yani işçilerle köylülerin ittifak yapmasını zarurî kılar.»

Lenin'in fikirlerini aynen tatbik eden komünist işçimizle beraber köylümüzün de haklı meselelerini istismar edip bu kuvvet- leri kendi ortak cephelerine toplamak is- terler. Komünizm hesabına her türlü ya- lan ve dolandırıcılığı yapmaktan çekinmez- ler. Bu konuda Lenin'in direktifi şudur: «Devrim hesabına yapılan her hareket me- rudur.»

Rize ve çevresinde meydana gelen ha- diseleri fırsat bilen komünistler Ankara- dan ve Trabzondan Rize'ye kadar giderek mason şeflerinin emirlerini yerine getirdi- ler. Yani çay hadiseleri mason komünist işbirliğinin Rize'deki tezahüründen ibaret- tir. Mason komünist işbirliği sayesinde mil- letten düşmanı bir defa daha gizlenmiş ve sunî ayrımlarla yeni bir kardeş kavgası tezgâhlanmıştır.

NETİCE :

Bütün beşerî hadiseler ideolojiler kav- gasının mahsulüdür. Bu kanuniyet çerç- vesinde Türkiye'de milletle millet düşman- ları arasında cereyan eden bir mücadele vardır. Bu mücadelede düşman bütün mad- di ve manevî vasıtalarını seferber etmek- tedir. Beynelmilel Yahudiilik milletimizi yok etme savaşında parayı bir vasıta ola- rak kullanmaktadır.

Zeytinyağına karıştırılan motor ya- ğı, demir piyasalarında oynanan oyunlar ve çay istihsalinde hazırlanan komplolar Beynelmilel Yahudiiliğin değişik ihanetle- rinden ibarettir.

Rize ve çevresinde meydana gelen ha- diseler bir son'un başlangıcıdır. Meseleyi halletmek üzere alınacak geçici tedbirler, meydana gelecek yeni hadiselere sebep teş- kil edecektir. Çay problemi millî bir dava- dır ve en kısa zamanda halledilmelidir. Bu meselenin halli ise geçici tedbirlerle müm- kün olamaz.

İşimizin buhranı gibi çay müstahsili- mizin buhranı da millet buhranının bir parçasıdır. O halde çay meselesinin halle- dilmesi, köylümüzün ızdırabının dinmesi ancak mason-komünist işbirliğinin yok e- dilmesi ve Beynelmilel Yahudiiliğin hakimî yetinin kırılması ile mümkündür.

S O N

ÇEŞİTLİ MEMLEKETLERDE BİR YILDA ELDE EDİLEN ÇAY

Hindistan	2.822 bin Kental	Çin Hindistanı	130 bin Kental
Seylan	1.437 bin Kental	Kenya, Uganda,	
Japonya	580 bin Kental	Tanganyika	96 bin Kental
Çin	500 bin Kental	Nyassa	71 bin Kental
Formosa	1.16 bin Kental	Brezilya	7 bin Kental
Endonezya	569 bin Kental		

BAŞLICA ÇAY ÇEŞİTLERİNİN KİMYASAL ANALİZİ

Çayın Cinsi (Demlenmiş)	Kafein	Tanen	Eriyebilen Maddeler
Cava Çayı	% 2,7 — 4,4	% 6 — 20	% 16 — 26
Cava Çayı	% 2 — 3,3	% 4 — 12	% 16 — 26
Çin Çayı	% 2 — 3,7	% 5 — 10	% 16 — 22
Kokulu Formosa Çayı	% 3,1 — 3,7	% 12 — 23	% 23 — 25
Hindistan Çayı	% 2 — 3	% 6 — 10	% 22 — 25

ESİR MİLLETLER

Darvin'in hayat ve kainat anlayışının hakim olduğu yurdumuzda yahudi, hristiyan, mason fikriyat için hürriyet vardır. Millî kültür ise geridir, korkunçtur, esirdir. Türkiye'de %3 azınlığın Türk istisadî hayatına baskısı %70 tir. 3.800 endüstri müessesesinin 3.500 ü %3 azınlığın elindedir. Bu rakamlar Türkiye'de kimin hür, kimin esir olduğunu göstermektedir.

Bu izahlar neticesinde anlıyoruz ki; esir olan yalnız Komünist Rus ve Komünist Çin zulmüyle inleyen milletler değildir. Esir milletler tabiri de yalnız demirperde gerisi için kullanılması gereken bir tabir değildir. Ama kabul etmeliyiz ki, esaretin en dayanılmaz en çirkin demirperde gerisinde hüküm sürmektedir. Demirperde gerisinde vahşî hayvanlara bile tatbik edilmeyen jenosit hareketi tatbik edilmiş, bilhassa Müslüman Türkler tamamen ortadan kaldırılmak istenmiştir.

«Svastopol önünde yıkık minare
Düşman dedikleri gelmez imane»

diye marşların bestelendiği Kırım'da jenosit hareket muvaffak olmuş, Kırımlıların çoğu katledilmiş bir kısmı Sibiryâ çöllerine buzlar arasına sürülmüş, bir kısmı da Türkiye'ye göç etme mecburiyetinde bırakılmıştır.

Komünist Rus zulmü batı Türkistanı beş parçaya bölmüştür. Zaten önce parçalayıp sonrada yutmak komünizmin metodudur. Yüzölçümü 3.994.400 kilometre kare olan batı Türkistan'da 1965 Rus istatistiklerine göre 29 milyon 322 bin Türk yaşamaktadır. En zengin maden yataklarına ve yerüstü zenginliklerine sahip olan Batı Türkistan yüzölçümü itibarıyla beş tane Türkiye kadardır. Nüfusunun 29 milyon oluşu bu bölgede en az 50 milyon insanın katledildiğini gösterir. Doğu Türkistan, Azarbaycan ve Kafkasya'dan başka Afrika'da; Asya'da daha milyonlarca insan esirdir.

Esir milletler karşısında zahiren hür olan gerçekte tam bir zihin köleliğinin ve kültür emperyalizminin istilasına uğrayan Türkiye ve 600 milyonluk İslâm âleminin durumu içler acıdır.

TÜRK İKTİDARLARININ ESİR MİLLETLERE KARŞI TUTUMLARI

Bugün sinsi bir emperyalizmi devam ettiren Amerikan bile bundan 12 yıl evvel zahiren de olsa esir milletlerin sesine kulak verdiğini göstermek için esir milletler haftasını kabul ve ilan etti. Bu haftada Amerika'da ve diğer anti-komünist devletlerde demirperde esaretini takbih eden beyannameler yayınlanır. konferans ve mitingler olur. Okullarda, meydanlarda, kiliselerde esir milletlerin hakları dile getirilir. Esir milletlerin sevgisi ve güveni kazanılır.

Ne gariptir ki; 1 Mayıs komünist bayramlarının ve daha bir sürü manasız gün ve haftaların resmileştiği Türkiye'de esir milletler haftasına önem verilmez. Esir milletler haftası Türkiye'de değerlendirilmez. Türk iktidarları bu haftanın resmileşmesini sağlamadıktan sonra Vietnam tellallığı yapan radyoların esir milletlerin iniltilerini işitmeleri imkansızdır.

Parlamentomuzdaki bazı vatanseverler müteaddit zamanlarda esir milletler haftasının resmileşmesi için önerge verdikleri halde, bu hafta henüz Türkiye'de resmileşmiş değildir. Milletlerin reyleriyle işbaşına gelen iktidarların bu türlü millî meseleleri umursamamaları ve lâkayt davranmaları hiç de hoş karşılanmamaktadır. Esir milletlerin davası, batıdan ithâl edilen anneler günü, 1 Mayıs, Kızıl Haç haftası, Verem haftası kadar önemli değil midir?

Esir Milletler Haftasının Kabul edilmesi hususu ilk defa 2 Şubat 1963 de Türk parlamentosuna getirildi fakat bir netice alınmadı.

Sonra 18 Mart 1963'de Çanakkale Milletvekili A. N. Akay millet meclisine bir soru önergesi vererek, esir milletler haftası hakkında ne düşünüldüğünü sordu.

Daha sonra 4 Temmuz 1963 te 22 senatör ve milletvekili esir milletler Haftasının kabulü için kanun teklifi yaptılar. Teklif edilen kanunun gerekçesinde şöyle deniliyordu: «Dünya tarihinin şan ve şeref dolu kahramanlık destanları ile süsülü bölümlerinde, kendi hak, hürriyet ve istikbali için olduğu, yeryüzündeki bütün insanların hak, hürriyet ve istiklalleri uğruna da mücadeleyi borç ve vazife bilmişler arasında asil ve büyük milletimizin müstesna ve mümtaz bir yeri vardır.»

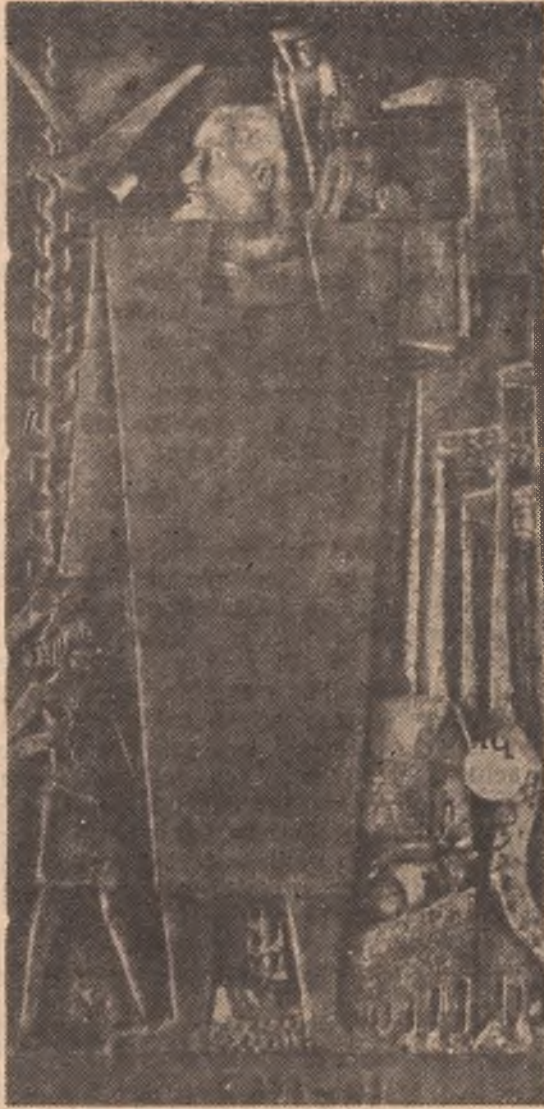
«Hür dünyanın 1 milyar 6 yüz milyon insanı

Bu imanın verdiği ümitte diyoruz ki; etrafımızı korkunç bir örümcek ağı gibi saran esaret

zincirlerinin parçalanacakları günler yakındır. istiklallerini korumak ve devam ettirmek, hak ve hürriyetlerini tamamlamak ve geliştirmek çabası yanında, kendi sahip bulundukları istiklâl, hak ve hürriyetlere, 20 den fazla esir milletin 7 yüz kırk milyon insanını da kavuşturmak için bütün güçleri ile savaşmaktadırlar.»

«İşte bu maksatla, 17 Temmuz 1959 dan bu yana, Temmuzun üçüncü haftasını Esir Milletler Haftası kabul ve ilan eden hür dünyanın bu asilane davranışına milletimizin de katılmasını lüzumlu ve yerinde görmekteyiz.»

Görüldüğü gibi defaatle teklifler yapıldığı halde kesin bir neticeye varılamamıştır. Yoksa iktidarlarımız esaretin devamını isteyenlerden yanadırlar? Bu kabul edilmezse bile 100 milyon esir kardeşimizin hürriyetlerine kavuşmaları için açık bir gayret içinde olmamak pey hayra yorumlanamaz. Ne var ki, biz zulmün ebed müddet olmadığını, esaretin ve tutsaklığın bir gün mutlaka biteceğini esir milletlerle birlikte bütün İslâm âleminin gerçek hürriyete kavuşacağını tam bir imanla inanırız.

Mısır lideri Nasır. Bir İslâm ülkesini temsil ettiğini iddia eden Nasır'ın Rusya'ya yaptığı seyahat, acaba kimin hesabına kazanç sağlayacaktır?

Sosyalist Nasır Rusya'da

Geçtiğimiz hafta, İslâm Dünyasını yakından ilgilendirecek hadiselerden biri, şüphesiz ki Nasır'ın, Rusya'ya yaptığı ziyaret olmuştur. Nasır'ın ziyaretine sebep Sovyetler Birliğinden silah yardımı sağlamak olduğu mâlumdur.

Nasır'ın da içinde bulunduğu Mısır heyeti, Sovyet yetkilileri ile görüşmüş; onlardan bir takım askerî malzeme talebinde bulunmuşlardır. Sovyet yetkilileri, şimdiye kadar başvurdıkları oyalama siyasetini sürdürerek; Mısır'ın isteklerini, Orta-Doğu'daki emelleri istikametinde, nasıl değerlendireceklerinin hesabını yapıyorlar.

1967 tarihli Güvenlik Konseyi kararına, İsrail'in uyması yolundaki oyalayıcı ve samimiyet siz temennî, bir daha tekrarlandı. Öte yandan Rus idarecileri, kendileri gibi Siyonizme kukla, A.B.D. ilgilileriyle bir takım kombinezonlar pe-

şinde bulunuyorlar. Siyonizmin, bu iki kukla rejiminin ilgilileri görüşmelere devam ederken, Nasır, Mısır heyetiyle birlikte «tedavi» için Moskova'ya 40 km. uzakta olan bir banliyöde bulunduruluyordu. Bu durum Nasır'ın Sovyetler indindeki yerinin ne olduğunu göstermektedir. Ayrıca, şimdiye kadar Sovyet yetkilileri Nasır'a (beylik temennilerin tekrarından başka) müsbet bir cevap da vermemişlerdir.

Rus Ortadoğu münasebetlerinin, ileride alaçağı muhtemel seyri iyi kestirebilmek için, bütün tarih hadiselerinin ve milletler arası münasebetlerin, ideolojik temellere dayandığı gerçeği çok iyi bilinmelidir. İdeolojik yapısı ayrı olan milletlerin dost olamayacağı, tarihî vakialarca ispat edildiğine göre, Mısır ve Rusya arasında, bir dostluğun ve kader birliğinin olması imkânsızdır. Fakat İslâm kültüründen kopmuş; hadiseleri isabetli ölçülerle değerlendiremeyen, doğru siyaset ve mücadele metodundan uzak Nasır gibi kukla idarecilerin bunu bilmesine imkân yoktur.

Rusya, Ortadoğu siyasetini Beynelmîl Siyonizmin, İslâm milletlerini köleleştirme, parçalama plânına uygun şekilde yürütmektedir. Bu gerçek, Lenin'in «Milletlerin mukadderatlarını tayin meselesi, genel demokratik hareketin parçası olmayıp, cihan proleter sosyalist inkılabının bir parçasıdır.» sözleri ile doğrulanmaktadır. Komünist Rusya'nın Orta-Doğu'da bir takım kukla liderleri, ancak ve ancak; bu bölge üzerindeki emellerinin tahakkuku için kullandığı kesin bir gerçektir.

Mısır'a yapılan ve O'nu asla İsrail seviyesine çıkarmayacak bir takım askerî yardımlar; gerçekte Ortadoğu Harbini sürdürmek ve bölgede komünizm lehine temayüller geliştirmek içindir. Rusya, siyonizmin de gayesine yüzde yüz uygun olan böyle bir Ortadoğu siyasetini, şimdiye kadar muvaffakiyetle devam ettirmiştir. Mağdur edilmiş Ortadoğu halkı, siyonizmin komünizm vasıtasıyla tertiplendiği bu çirkin oyunu göremeyerek, gerçek kurtuluş yolundan günbegün uzaklaşmakta, hak ideolojinin doğru yol gösterici ışığını göremez hale gelmektedir.

Nasır Rusya'dan Mısır'a büyük vurucu güç kazandıracak askerî yardımı hiç bir zaman alamayacaktır. Bu yardım, ne olursa olsun Siyonizmin kalesi olan A.B.D. ve Avrupa devletlerinin desteklediği İsrail, Mısır'a karşı devamlı üstün kalacaktır (Tâ ki Ortadoğu halkı gerçek ve en büyük kuvvet olan Hak ideolojinin emrine girinceye kadar.) Zaten İsrail'e üstün ve onu tehdit edebilen bir Ortadoğu, 1948 yılında İsrail'i ilk tanıyanlardan biri ve üstelik Yahudilikle ideolojik temelde tam birleşme durumunda olan Rusya'nın da hesabına değildir. Pratik olarak Orta-Doğu'da Arapların kesin galibiyetinin tahakkuku siyonizmin emrindeki bir devletin ve rejimin yolundan gitmekle mümkün olmayacaktır.

Rusya Mısır'a ne ölçüde yardım ederse etsin, siyon hakimiyetinin kesin olduğu kukla Amerika, Yahudiliğin Ortadoğudaki istila üssünü Mısır'dan çok daha kuvvetli tutmak zorundadır. Her şeye rağmen kızıl dev, Mısır ve emrindeki diğer ortadoğu ülkelerine yapageldiği «yardımları» devam ettirecektir. Zira, bu yardımın ve onunla birlikte akan kızıl ideolojinin ve Rus hayranlığının kesilmesi, Ortadoğunun şaşırtilmiş, uyutulmuş halkını gerçek kurtarıcı alternatif sevk etme ihtimali gizli kızıl hesapta dikkate alınmıştır.

Beynelmîl yahudilik, Ortadoğu ve İslâm dünyasının kızıl ideoloji tarafından çözümlenmesini, kendi dünya devleti hesabına istemektedir.

Hülâsa denebilir ki; Ortadoğu'daki keşmekeşin devamı hem Rusya'nın hem de Beynelmîl Yahudiliğin istikbale müteveccih hesaplarına uygundur.

Bu gerçeklerin, Nasır gibi kukla Arap liderleri tarafından görülmemesi, Ortadoğu buhranının çok uzayacağına işaretler. Ne zamanki Orta doğunun mağdur milletleri kirli oyunları, maskelerin gizlediği gerçek düşman beynelmîl yahudiliği keşfedip, millî kadroların rehberliğinde, gerçek kurtuluş mücadelesi vermeye başarlarsa, yara iyileşmeye yüz tutar.

Beynelmîl yahudiye ve onun maske rejimleri Kapitalizm - Komünizm ikilisine ajanlık yapan hainlerin saltanatını yıkıp yerle bir eden, Hak ideolojiye dönüş adımı, aynı zamanda müstakbel kurtulmuş Ortadoğuya doğru ilk adım olacaktır.

Ozel okullar meselesinin içyüzü

Türkiyede uzun müddet beri üzerinde fırtınalar koparılan bir mevzu vardır. «Özel Okullar»...

1960'tan sonra liselerimizden takriben her sene otuz-kırk bin talebe mezun oluyordu. Üniversitelerin dar kapasitesine, millete bağlılığını kökünden yitirmiş bazı profesörlerin ders verme nazıllığı da eklenince otuz bin kişinin büyük çoğunluğu Üniversite bahçelerine çadır kurmaya başlıyorlardı. Tahrik ortamının müsait oluşu talebe kılıklı komünistlerin çadır ziyaretlerine kâfi bir sebebi. Anadolunun üçra köşelerinden bin türlü zahmete katlanarak, üniversiteye giriş harcını buğdayını, hayvanını satarak yatıran talebelerimiz, ihtilal için militan yetiştirilmek isteniyordu ve isteniyoruz. El'an durum bundan ibarettir.

Çadır kurmanın bir netice vermediğini, üstelik militan olmayarak kaldığını gören talebe kütlesi, istemiye istemiye özel okulların soğuk kapılarına dayanıyordu. Öğrenci avuç dolusu para verdiği için hiç bir zaman bu okula ısınamıyacaktı. Ama ne yapsın ki?... Yapacak başka bir şeyi de yoktu...

Dünyanın her tarafında komünist hareketler, haklı meselelerin istismarıyla hedefe gitmeye tevessül etmiştir. Türkiyede de aynı oyun caridir. Efkâr-ı umumiyede bu mevzu ile ilgili genel bir hoşnutsuzluğu farkedene Türkiye komünistleri, «Özel okullar» yarasını deşmekte gecikmediler. Önceleri «Özel okullar vakıflaştırılmalıdır» tarzındaki makûlane istekler «Özel okullar devletleştirilmelidir» sloganı haline getirildi. Oysa ki özel okulları devletleştirilmenin (şartlar değişmeden) mümkün olamayacağı apaçık biliniyordu. Hal böyle iken, bir sürü yürüyüş yapıldı. Devlet okullarında okumanın zevkini tadabilmek amacıyla, tertemiz fakat komünizmin stratejisinden bihaber bir çok özel okullu talebe de, haklı gibi görülen isteklere katılıyor. Ne var ki İ.T.Ü. nün «Özel okulları

protesto» amacı ile Ankara'ya yaptığı yürüyüş (ki yürüyüş esnasında zinadan başlayarak her türlü ahlâksızlığın yapıldığıda bilinen bir gerçektir.) İl sınırları çevresine gelince, komünizmi istediğini çekinmeden ortaya koyuyordu. Meseleyi iyi niyetlerle çözüme bağlamak isteyenler, vakia karşısında dona kalmışlardı. Kısaca son olayların grafiğini çizdikten sonra, meselenin bilinmeyen veya anlatılmayan cephelerine el atalım.

Sadece İstanbul'da 44 Rum, 32 Ermeni, 6 Yahudi ve 21 tane de çeşitli milletlere ait 103 adet «yabancı özel okul» vardır. Bunların içerisinde yüksek tahsil yapanları da mevcuttur. Meselâ Robert Kolej... Bu okullardan hiç bahsedilmez. Mezunları her yerde baştaçı edilirler. Halbuki çoğunluğu papaz olan hocaların ellerinde yetişmişlerdir.

Meselenin iç yüzü o kadar korkunçtur ki... Faraza Robert Koleji bitirmek istesiniz, son sınıfta diplomalarınızı alırken törene hristiyanı kıyafet giyerek gelmek mecburiyetindesiniz. Bunlarda özel okuldur. Fakat milletimize kasten unutturulmuşlardır. Makedonların parçalanışı ve Bulgaristanın doğuşunu hazırlayanlar Robert Kolej'de yetişen komitacılar ve bunu kolej'in sabık müdürü Dr. Washburn bizzat itiraf etmiştir. Yabancı sermaye ile işbirliği, hocalarının çoğunluğun Haham, Katolik papazı v.s. olduğu bilindiği halde, bahsettiğimiz okullar aleyhinde tek kelime söylenmemiştir. Bilakis taltif edilmişlerdir. İşte bir örnek :

«Öğretim başarıları apaçık bilinen bir çok liseler — Alman lisesi, Robert Kolej, başta St. Joseph olmak üzere Fransız liseleri, İtalyan liseleri... Çünkü Atatürk'ü Türkiyede çağdaş bir teknolojik ve entelektüel kadro kurulmasına bu yabancı okullar büyük ölçüde hizmet etmiştir... Yabancı okulların belirli bir ideoloji asılamadığı, hiç kimsenin beynini yıkamadığıda bir

gerçektir... Yabancı okullar güzel dil öğreten ve bazıları kaliteli teknik adamları yetiştiren kuruluşlar olarak düşünmeliyiz.»

(T. Halman — Milliyet — Yabancı okullar.)

Yazının şahsiyetsizliğini kalemimiz anlatmaktan acizdir. Bu yüzden kimliği bilinen ve notu verilmiş olan bu fikir sahibi ve perde arkası sahipleri hakkında görüşler serdetmeye lüzum yoktur. Zira soracağımız bir kaç soru hakikati çok basit olarak aydınlatmaya yetecektir. Kolejde yemek esnasında org (kilise müziği) çalınıyor mu? İnciden parçalar okunuyor mu? Kendisine hristiyanlık teklif edilen fakat reddettiği için kolejden atılan kadın öğretmenler var mıdır? Yoksa bu söylediklerimiz birer hayal midir? Sanırız ki Halman inançlarına yaptığı Dr. Washburn'u bu yazısıyla tekdiz etmektedir.

Gelelim Türk uyruklu özel okullara... Bu okul sahiplerinde çoğunluğu namuslu ve dürüst kişiler değillerdir. Sayet öğrenci okutma aşkı ise, talebeden alınan para miktarının muayyen bir müddet sonra yavaş yavaş indirilmesi gerekirdi. Dolayısıyla şahıs ve şirketler ortadan kalkacağından, özel okulların kontrolü devlete kalmış olacak ki, en mantıklı yol da budur.

Biz Türk uyruklu ve ekserisi yüksek okul olan özellerde ki öğrencilerin durumlarını inceliyelim. Resmi istatistikler özel okul öğrencilerinin %80 nin fakir aile çocukları olduklarını göstermektedir. Nitekim gazete sütunlarında alay edilen «özel okul talebesi, okulunda boyacılık yapıyor» «simit satıyor» tarzındaki haberlerde istatistikleri doğrulamaktadır.

Büyük şehirlerimizde öğretmen kalitesinin iyiliği, adım başına kurs veren teşekküllerin bulunuşu, bu şehirlerde yaşayan talebelerin üniversiteye giriş şansını arttırmaktadır. Söyle kaydetmek gerekir ki, büyük şehirlerimizin, hele İstanbul'un gayri-millî azınlıklar tarafından yıllardan beri işgali, öz vergilerimizle yaptırdığımız okullarımızda Jack Menace'leri, Simon'ları, Ermeni Deniz'leri, Yahudi Kohen'leri okutmakta (!) temel amel olmuştur. Üstelik bu valedler, zavalı birkaç kisvi peşlerine takabilme maharetini göstererek, beynelmîl emellerine peskeş çekmişlerdir.

625 sayılı «Özel okullar Kanunu'na gelince... Bu kanun, ekseriyetini CHP'nin teşkil ettiği Koalisyon devresinde çıkarılmıştır. Kanunun çıkması için azami gavreti gösteren CHP sekreteri, sonraları kanunu en fazla tenkid eden olmuştur. Tıpkı ikili Antlaşmaları imzalayan ve sonra yaygarayı basan İnönü gibi...

Yalta konferansında alınan karar gereğince, Türkiyenin komünistleştirilmesinden önce hristiyanlaştırılması gerekiyordu. Roosevelt ve Stalin'in istedikleri, tatbikat sahası bulmuştur. Mezkûr okullardan mezun olanlarının %90 nının mason ve yabancı hayranı olması verilen vazifenin mükemmel başarıldığını delildir. Hristiyan bir ahlâkın yerleştirilmesinden sonra başlayan komünist hareketler, zincirin son halkasını teşkil etmektedir.

Amerikan okullarında, komünist Mihri Belli'nin Amerikan aleyhtarlığı yapmasına Amerikalı müdür neden göz yumuyor? Elbette bildiği bir şey var. Komünist hareketler merkezi tohumlarını niçin Robert (Devamı 14. Sayfada)

Fotoğraf, Galatasaray Lisesini gösteriyor. Bu okulun felsefe öğretmeni Papaz Pierre Doubis derslerine kilisedeki kıyafeti ile girmektedir. (Foto: Y. Millî Mücadele)

ÖZEL OKULLAR

(Başarafa 13. Sayfada)

Kolej'de savuruyor?

Birgün Türkiyenin «özel okullar» diye bir mevzuu olmayacaktır. Kolej, Saint Joseph, Zoğrafyon, Bencit zulme uğramış millet tarafından sürüklenecektir. Hocaları Pierre Doubis, Patrick, Henry'lerle beraber. Özel okullarda milletin kanım içen. Türk uyruklu görünen sülüklerde cezadan nasiplerini alacaklardır. Bugünler uzak değildir.

Gafil devlet adamlarımızın azınlık mekteplerini «yabancı dil öğreten okullar» olarak görmeleri binlerce müslümanın genç yaşlarda hristiyan olmasına vesile olmuştur.

«İstanbul'dan Dr. Schauffer, ilk papaz talebelerinin canlı bir tasvirini yapıyor: Bebek Seminerinde evvelce camiide ibadet eden beş talebe şimdi Hz. İsa'ya duaya hazırlanıyor. Bunlardan biri bir Türk mektebi mezunu olup, seminerde Türkçe muallimdir. Diğerleri de Pfander'in İslami muhasebe üzerine meshur eserini Türkçeye tercüme eden biridir. Seminerin uyanmamış müslümanlar arasında akıllıca istimali zamanı artık gelmiştir.» (Türkiyede Misvoner faaliyetleri Shf. 50-51)

Muhterem okuyucularımıza ihtiyacı bir Afrikalının bir İngiliz misvonerine söylediği şu sözü sunalım

«Siz buraya ilk geldiğiniz zaman bizim toprağımız, sizinde mukaddes kitabınız vardı. Şimdi bizim mukaddes kitabımız, sizin toprağınız var...»

Halen üniversite veya yüksek okul da rumunda olan birçok binalar Osmanlılardan kalmıştı. Mühendishane-i Berri Hümayun binası, Teknik Üniversite, İstanbul Üniversitesi, Akademinin bir kısmı, Olgunlaşma Enstitüsü v.s. Görülüyor ki halen ecdadın bıraktığı miraslarla geçinmekteyiz. Ne gariptir ki, şimdi bu üniversitelerde devamlı olarak geçmişimize, Osmanlılara hergün kovalar dolusu küfürler edilmektedir.

Elbetteki devlet öğrencisini okutmakla mükelleftir. Ancak Türkiye'de tahsil yapmak artık hayal edilir olmuştur. Hadiselerin sebeplerini bir özel okula veya üniversite reform tasarısına bağlayanlar gaflet girdabının akıntısı içinde erimeye mahkumdurlar.

KIBRISTA

(Başarafa 6. Sayfada)

mal, bizce beklenen bir neticedir.

KIBRIS MESELESİNDE İKTİDARLARIN TAVRI VE MİLLETİNİZİN İSTEĞİ

Son asırda kimi gafil kimi hain idarecilerimiz daima millî bir dış politikadan uzak kalmışlardır. Milleti hayal ettiği ideallere götürmekten ziyade ya Rum Palikaryalarına satmışlar, ya Ermeni Komütacılarına kırdırılmışlar veya Kızıl Moskof sürülerine peşkeş çekmişlerdir. Bu arada yavru vatan Yeşil Kıbrısımız da Yunan'a terk edilmiştir.

Milletimiz, kendi idolojisinde kopmuş, tarihine hakaret eden atalarının oluk oluk kan dökerek, kaleler gibi can vererek kendisine emanet ettiği vatan topraklarını midest ve koltuğu için düşmanlara satanlardan intikam almak istiyor. Ataları gibi şerefle yaşamayı arzulu-yor. Yine üç kıta yedi denize hakim olmayı, insanlığa insanca yaşamayı öğretmek istiyor. Bu isteklerin kendi idolojisine ve idolojisinin emrindeki millî politikaya bağlılığı ile mümkün olacağını biliyor. Ve onun için mücadele ediyor.

İSLAM AKAIĐI

Eğer kudret kişinin elinde olsaydı, bunu yapması lâzım gelirdi. Kadariyye mezhebindekiler diyorlar ki: Bunların sebeplerini insanlar ihdas ettikleri için fiilen ve fiillerde doğan eserler bütünü ile insanların vücuda getirdiği eserlerdir ve kendilerinin mahlûklarıdır.

17 — ECEL MESELESİ :

Katledilen bir adam, kendi eceliyle ölmüştür. Eğer kendi ecelinden gayrı bir şey ile ölseydi, Allah'ın maktulü kendi eceline ulaşmaktan acil kalması ve bu adamın ecelinden Allah'ın cabil olması, lâzım gelirdi. Halbuki Allah'a cabil ve aciz isnadı küfürdür. Mutezile: Katledilen, kendi ecelinden gayrı ile ölmüştür, zira katile kıyas ve diyet vacip olmaktadır. diyorlar. Biz bunlara kısasın vacip olması, Allah'ın yaşağını tanımasındandır, cevabını veriyor. Esasen onlarla aramızdaki bu ayrılık, insan, fiilin hakiki midir, mesele sindeki ayrı görüşlerden başka bir şey değildir.

18 — HARAM OLAN BİR ŞEYE RIZIK DENİR Mİ?

Haram rızıktır; zira rızık, mülk demek değil, gıda demektir. İnsanların bir kısmı ömrü boyunca haram yer böyleleri için işe dünyadan çıktı gitti, Allah'ın rızıkından bir şey yemedi, demek mümkün değildir. Mutezilerin, mülk manası na olarak haram, rızık değildir. diyorlar. Halbuki rızık mülk manası na almaya yol yoktur, zira davar, sığır gibi mahlûkların çoğu hiç bir mülke sahip olmadıkları halde Allah onlara rızık verir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de: «Yer yüzünde hiçbir hayvan yoktur ki Allah onlara rızık vermemiş olsun.» (Hüd 6) buyurulmuştur. Rızık mülk manası na almak bu âyeti inkâr etmek tadır.

Bu meselede, insan fiilinin hakiki midir, meselesindeki ihtilâf ka bilindendir. Zira onlara göre kişi başkasının rızıkını yemeğe muktedir olur.

19 — ALLAH İNSANLARA EN UYGUN NE İŞE ONU YAPAR:

Allah'ın insanlara en uygun olanı yapması, kendine vacip değildir, Kur'an-ı Kerim'de: «Biz onlara günahlarını arttırsın diye mülk veriyoruz» (Ali İmran 178) buyurulması bunun delilidir. Zira günahı arttırmak için ömrü uzatmak günahların faydasına uygun (salâh) değildir. bilâkis mühledi kesse daha iyilik ve lûtuftârlık etmek olurdu. Bunun diğer bir delili de şu: Eğer Allah'ın insana en faydalı olanı yapması vacip olsaydı, Kur'an-ı Kerim'deki «Allah pek büyük ikram ve ihsan sahibidir» (Bakara 105) âyeti yersiz olurdu.

Mutezile diyor ki: Allah'ın insanlara en uygun olanı yapması vaciptir ve herkesin kudretini sarf ile elde ettiği imanın veya küfürün icabı, yapmıştır. Yapmasaydı zulmetmiş veya cimrilik etmiş olurdu.

KONYADA BASKI

(Başarafa 5. Sayfada)

yardımcı olur.

Netice olarak şunu belirtelim ki, bütün terör, komplo, kundaklama ve iftiralara rağmen milletin mücadelesi zaferle neticelenecek hiçbir millet düşmanı şer kuvvet ve onların oyununa gelmiş zavallılar bu şerefli mücadelevi durduramayacaktır.

**ZAFER HAKKIN VE HAKKA İNANANLARINDIR
MILLİYETÇİLER DERNEĞİ
KONYA SUBESİ**

Esir Milletler

(Başarafa 15. Sayfada)

Bu faaliyetin icabı olarak neşriyat, haberleşme, seyahat v.s. masraflarının hükümetinince karşılanması.

10 — Çin emperyalizmi tarafından, bütün dünyadan müstakil bir milletin ve vatanın var «Sinkiang» isminin resmî bütün neşriyattan kaldırılarak, tarihen sabit «Doğu Türkistan» kullandırılmasının temini,

11 — Doğu Türkistan'ın kurtuluş mücadelesinin A.B.D. hükümetlerince finanse edilmesi.

Taleplerimizin gözden geçirilirken D. Türkistan halkının istiklâl mücadelesinin, halkı harekete geçiren temel saikinin gerçekten müstakil bir Doğu Türkistan ümidi olduğu unutulmamalıdır. Zira Çin'in kovulmasından sonra bir Rus istilasına imkânın varlığı, millî mücadelemiz sendeleten, halkı ümitsizliğe sokan bir durumdur. A.B.D. hükümetinden ricamız, Doğu Türkistan'da Çinlilere karşı yürüten mücadelenin millî ve müstakil bir Türkistan hedefine vardığında, muhtemel bir Rus istilasına katıyyen müsaade edilmeyeceğinin sarahatle belirtilmesidir.

Zat-ı Devletlerine ve şahsınızda Amerika halkına, Doğu Türkistan halkı namına hürmet ve sevgilerimizi arz ederiz.

İsa Yusuf Alptekin

Doğu Türkistan Hükümeti Sabık Genel Sekreteri ve Doğu Türkistan Milli Merkezi Başkanı

İSA YUSUF

1 Şubat 1970

New York'ta bulunan Türkistanlılardan Şah İnayet Bey, İsa Yusuf Alptekin'in şerefine elli kadar davetli buzunda bir «Hos

Geldin» ziyafeti verdi. Bu ziyafet tam manasiyle Türkistan usullerine göre hazırlandı. Sofrada gayet samimi bir hava içinde geçti. Sofra masanın üstünde değil de, geniş salonun dört köşe duvarını çevreleyen döşenen halılar ortasına serilen sofranın ortasında hazırlanmıştı. Bütün davetliler hazırlanan bu yer sofrasının etrafında bağdaş kurarak oturdular. Böylece Ana Yurt Türkistan'daki adetlerini New York'ta bir kere daha hasretle anmış oluyorlardı. Ziyafet sonunda çalınan Türkistan havalarının heyecanına kendini kaptıran bir genç müziğin ahengine uyarak Türkistan havaları oynamaya başladı. Bu arada İsa Yusuf Alptekin'i de oyuna dâvet etti. Alptekin de aynı tesir altında bulunduğu için alkışlar arasında ortaya çıktı. Çevik hareketleriyle, oyunun ince sanatlarıyla müziğe uyarak burada bulunan davetlilerin neşelerine biraz daha neşe kattı. Ziyafetin sonlarına doğru Türkistan millî kıyafetleriyle elinde bir asa tutarak salona gelen ve ihtiyar bir Türkistanlıyı temsil eden Mahmut Han, burada bulunan Türkistanlı büyük ve küçüklere hitaben, Nâvayî'den, Afak Hoca'dan, Emir Timur'dan beyit ve parçaları ve «Biz kimdik? Bugün ne olduk?» adlı özel ahenkteki gözleri yaşartan millî duyguları kamçılayan ve mukadderumumuzun bağrına pis çizmeleriyle basarak Türklüğü yok etmek isteyen kız emperyalistlere karşı olan kin hislerini bir kere daha alevlendirmişti.

İsa Alptekin bu toplantıdan ayrıldıktan sonra eski dostu Dr. Milton Clark'ın davetine icabet ederek akşam yemeğini orada yedi. Kendisiyle WASHINGTON'ta masaları hakkında konuştu. Kendisinden mümkünse Mr. Nixon'la mülakat yapma imkânları hakkında fikir ve verdimlerini sordu.

2 Şubat 1970

Alptekin Washington yolculuğunun hazırlıklarıyla meşgul oldu. Aynı günün akşamı Ukrayna'nın milliyetçi büyüklerinden Mr. I. Kramerenko ile buluşarak sohbet ve fikir teatilerinde bulundu.

S O N

İNKİLÂB İLMİ

— 24 —

Bu kaidenin tatbiki ekonomik sahada da görülür: Düşmanın ekonomik kudreti anı bir darbe ile yıkılırsa harbin bu safha sı kazanılmış olur.

Aynı kaide siyasi harpde de tatbik edilir: Siyasi iktidara, kendisinin müdafaa- lı bulunduğu noktalardan değil de, tama- miyle müdafaasız bir noktadan hücum etmek, yahut hiç beklemediği bir zaman- da hücum etmek baskının örneklerinden dir.

Şaşırtma hareketlerinin başarısı düş- manı aldatır. Düşmanın stratejik ve opera- tif düşünce ve endişelerinin bilinmesi de şaşırtıcı hareketin başarısını artırır.

Hız Muhammed (S.A.S.) in başarısının sebeplerinden birisi de; darbeyi vurma â- mında ve baskının yapılacağı andaki düş- man vaziyetinin istihbar edilmesidir. Düş- manın durumu istihbar edilirse, ne zaman müdafaasız olduğu bilinir ve baskının tesi- ri artar. Baskın hareketi gizlilik, şaşırtıcı ve aldatıcı tedbirlerin alınması ve mükem- mel bir haberalma şebekesi sayesinde müm- kün olmaktadır.

İşte yukarıdan beri sayılan yedi kai- de; bir mücadelede —bu mücadele hangi mevzuata ait olursa olsun— bu kaideleri tam tatbik eden tarafı zafere götürecektir e- saslardır. Bunlara riayet etmeyen taraf- lar ise mağlubiyete uğrarlar.

İNKİLÂP MÜCADELESİNDE STRATEJİ

STRATEJİ; İDEOLOJİNİN ÇİZDİĞİ HEDEFE VASIL OLMAK İÇİN, BÜTÜN KUVVETLERİN —ZAMAN VE MEKAN GİBİ— CESİTLİ FAKTÖRLER GÖZ ÖNÜ NE ALINARAK SEVK VE İDARESİ SA- NAT VE PLÂNIDIR.

TAKTİKLER İSE; STRATEJİNİN HE DEFLEFİNE VARMAK İÇİN KUVVET- LERİN —CESİTLİ FAKTÖRLER NAZA- Rİ İTİBARE ALINARAK— SEVK VE İDARE TARZIDIR

Kullanılan kuvvetler ve vasıtalar, ha- rekâtın vasatı ve zamanı itibariyle taktik- ler, stratejiye nazaran, daha küçük çapta- dırlar. Taktikler stratejiye tabidirler.

İslâm mücadelesinde strateji; Mekke stratejisi, Medine stratejisi ve Dünya stra- tejisi olmak üzere üç safhaya ayrılır.

Mekke stratejisinde de iki safha görü- lür:

1. Hz. Muhammed (S.A.S.) in pevgam- ber oluşundan Risalet'in başlangıcına kadar olan hazırlık safhası. Bu safhanın da pro- pagandada, mücadele usullerinde ve teşkilâtlanmada kendisine mahsus taktikleri var- dır.

2. Hz. Muhammed (S.A.S.)'e Risalet'in gelişinden Hicret'e kadar devam eden saf- ha. Hz. Muhammed (S.A.S.) kısmi propa- gandadan umumî propagandaya, umumî propagandadan kitle hareketlerine bu saf- hada geçer.

Medine stratejisinde de iki safha var- dır:

a. Hicret'den itibaren Hendek savaşı- nın sonuna kadar devam eden safha. Bu safhada strateji müdafaa esasına müstenid dir. Hücumlar taktik hücumlardır.

b. Hendek savaşından sonra, İslâm inkılâbının Medine stratejisi, taarruz stra- tejisidir.

Dünyayı müslümanlaştırma stratejisi bu tarihten itibaren başlar. Komşu devlet- lere İslâmı kabul davetnameleri gönderi- lir. Hayber ve Mekke fethedilir. Arabistan kıtasındaki kabileler İslâm'a girerler.

Hendek'ten sonra başlayan bu yeni stratejik safha Dünya İnkılâp Stratejisi'dir. Büyük Halifelerle daha sonraki Halifeler zamanında İslâm Çin'den Fas'a, Afrika' dan Viyana'ya kadar yayılmış ve uzun asır- lar İslâmiyet dünyaya hâkim olmuştur.

MÜCADELEDE TAKTİKLER

Mücadelede taktikler, stratejik hedefe doğru varmayı mümkün kılan, kuvvet kul- lanma tarzlarıdır. Bu taktikler nâmütena- hî değişiklik arzeder. Birbirinden farklı şe- killer alır:

SALDIRMA, TAARRUZ VE MÜDAFAA TAKTİKLERİ : BU TAKTİKLERİN NASIL KULLANILDIKLARI MESELESİ :

Harb üzerinde çalışanlar, savunma ü- zerinde fazla durmuş olduğundan dolayı, Clausewitz'i tenkit ederler. Onların yanıl- dıkları nokta, Clausewitz'in harb hakkın- daki kitabında, savunma ile saldırmadaki dialektik birliğin en büyük bir şekil oldu- ğunu görmemiş olmalarıdır. Herhangi bir tecavüz harbinde, tecavüzden müdafaaya geçilmesini, Clausewitz eski bir günah ola- rak kabul etmektedir. Çünkü bunu vapan kimsenin kendisi mağlubiyete uğramış olur. Savunmadan saldırıya geçiş ise, Clausewitz'e göre, güzel birşeydir. Bunu vapan kimse çoğu zaman zafere ulaşır. Bunun i- çindir ki, savunma harbi harbin en kuvvet- lisi iken, bir saldırı harbi yapmak harp şeklinin en zayıf olanıdır.

Clausewitz «korumak kazanmaktan ko- laydır» kanaatindedir. Savunan ekmediği yerde biçer. Bunun içindir ki diğer askerî uzmanlar «yalnız saldırı zafere ulaşır» fik- ri üzerinde ısrar ederlerken Clausewitz za- fer anahtarının savunmadan geldiğini iddia eder. O, tecavüz harbi basit olduğu takdir- de, kolayca mağlubiyete gidileceğine işaret eder. Clausewitz, bilhassa saldırı harbini, derinden tahlil etmiştir. Onun meşhur bir sözü vardır: «Bir fatih daima sulhü seven bir kimsedir.», «Çünkü bir fatih bir mem- lekete kan dökmekten ve kendisine karşı gelinmeden girmek ister.» Bu sözü Lenin en içten bir şekilde kabul etmiştir.

Tecavüz harbi, düşmanı psikolojik ve siyasi sahada mağlup etmeden açılırsa, düş- manın geniş ölçüde mukavemeti ile karşıla- şılır.

Hız Muhammed (S.A.S.) in Mekke'yi fethi; tecavüz harbinin, diğer harp şekille- ri ile beraber, mükemmel bir ahenk halin- de yapıldığını gösterir.

TAKTİKLERİN BİRBİRİ İÇERİSİNDE VE ZİT ŞEKİLDE MÜTELAASI :

Genel olarak ihtilâlin meddi ve hare- ketin yükselmesi halinde silâh ayaklan- malara veya harp alanında askerî bir hare- kâta başlamak suretiyle tecavüze girilir. İhtilâlin en kötü durumunda, geriye çekil-

me veya teslim olma durumunda ise, savun- ma taktiğine başvurulur.

MÜDAFAA VE SALDIRMA TAKTİKLERİNİN AYRI AYRI TATBİKİ:

İhtilâlciler, ihtilâlin düz ve devamlı bir hat şeklinde gelişemeyeceğini fakat zikzaklı bir iniş ve çıkış takip edeceğini bi- lirler. Bazen hareket düşer veya yükselir. İşte bu düşme ve yükselme anlarına uy- gun olarak taktikler de değişir. İhtilâl yük- selme ânında iken taktikler tecavüz tak- tikleri olur. İhtilâl geri çekilme ânına gir- diği zaman taktikler de savunma taktikle- ri olur.

ENDİREKT MÜCADELE TAKTİĞİ :

Düşmana karşı ekseriya endirekt harb şekli kullanılır. Endirekt harb şekli; evve- lâ düşmanı siyasî, iktisadî, sosyal, kültürel ve psikolojik alanda mağlup etmektir. Bu, askerî alanda son bir muharebeye girmeye- den olur. En iyi strateji; düşman ordusu- nun morali bozuluncaya, halkı karışıklık içinde bırakıncaya, katî ve son harb için her şey hazır oluncaya kadar saldırmayı ge- ri bırakmaktır. Demek ki endirekt savaş tarzı kabul edilirse, askerî harbdan evvel müteaddit yerlerde ve muhtelif harplerde —kültürel, sivasî, iktisadî ve psikolojik sa- halarda— düşman yıpratılmaya çalışılır. Ondan sonra askerî tecavüze girilir. Aske- rî tecavüze girmeden evvel kuvvetler aske- rî bakımdan, müdafaa vaziyetinde kala- bılırlar.

Böylece siyasî ve askerî ilerleyişlerden barış ve mücadelede en yüksek şekilde fay- dalanılır.

DOLAMBACLI MÜCADELE TAKTİĞİ :

Savaşlarda dolambacılı bir taktik kulla- nılır. Düşmana direkt ve en yakın noktasın- dan hücum etmek yerine en uzak noktasın- dan hücum edilir. Lenin'in dolambacılı stra- tejisi şöyle ifade edilir: «Moskova'dan Pa- ris'e en kısa yol, Pekin Kalküta yoludur.» İşte dolambacılı taktik budur. Bu stratejik plânın bazı safhaları gerçekleşmiştir. Bu- gün Pekin Komünist Cin'in hakimiyeti al- tındadır. Kalküta da Hindistan'da bulunan bir eyalet olup her an bir komünist darbe ile rejim değişikliği düşünülebilir. Komü- nistler oradan Ortadoğu'ya sızmışlardır. Oradan da sırayacakları yer Avrupadır.

SULH İÇİNDE BERABER YAŞAMA TAKTİĞİ :

Düşmanı kat'i bir harbe sokmadan ev- vel, barış içinde beraber yaşamının muhtelif metodları kullanılır ve sonra siyasî ve psikolojik harbe girilir. Hattâ katî har- be girildiği zaman bile inkılâbcılarla düş- man arasındaki müvazeneyi değiştirmek i- çin siyasî ve psikolojik harbe devam edi- lir. Kullanılmak istenen vasıtalar ve en son kararda aranan netice gizlenir. Demek ki endirekt harb yolları, dolambacılı harb tak- tikleri ve harekâtın bulunduğu seyre göre takip edilen taktiklerle düşman şaşırtılır ve mağlup edilmeye çalışılır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

CUMHURİYETİN İFTİRASI VE ALMANYA'DA İŞÇİLERİMİZ

Cumhuriyet Gazetesi 1 Temmuz 1970 Çarşamba günü, son ayların en kasıtlı haberini vermiştir. Almanya'ya giden Türk işçilerinin sahipsizliği, oradaki komünistlere serbest çalışma imkânı vermiştir. Türk vatandaşlığından atılmış olan komünistler işçilerimize komünist propagandalar yapmaya, onlara Lenin ve Marks fotoğrafları dağıtmaya kalkmışlardır. Cumhuriyet gazetesi bu komünist faaliyetleri Devrimci eylemler olarak vasıflandırırken, komünistlerin çalışmalarından işçilerimizi korumaya çalışan milliyetçi dernekleri de: nureculuk ve gericilikle suçlamaya kalkmıştır.

Cumhuriyet Gazetesinin Amanya muhabirinin «ile ri sürülmektedir, zannedilmektedir» gibi ifayetlere dayandırılan uydurma haberinin iç yüzünü, Almanya'da milliyetçi faaliyetleriyle tanınan sayın Kenan Parlar'ın gönderdiği bildiriyle umumî efkâra açıklıyoruz.

Cumhuriyet gazetesine açık cevabım.

Berlin'de cereyan eden 28 Haziran 1970 Pazar günü olayları maksatlı şekilde neşreden mahut ve malum gazetesinin tutum ve davranışını bilmeyen herhalde kalmamıştır.

Berlin'de gazetesinin muhabirliğini yapan Rıza Taşol denen zatın bilinen tarafı ise ağır solcularla iş birliği halinde oluşudur. Rıza Taşol Berlin'de faaliyette bulunan aşırı solcu olarak tanınan Toplumcuların yakın adamıdır ve onların fikir hocasıdır. Bunu yüzlerce şehitle ispata hazırım. 28 Haziran 1970 Pazar günü çıkan olayların esas müsebbibi Toplumcular derneğinin yöneticileri ve Rıza Taşoldur. Bu muhabirin vereceği haberin doğruluk derecesi tarafsız olabilir mi? Cumhuriyet Gazetesinin bu yalan ve iftiralarına gönderdiğim tekzip yazımla cevap vermiş bulunmaktayım.

Ana yurdumuzdan binlerce kilometre uzaklarda olduğumuz malum iken, senelerden beri Avrupa'da ve bilhassa Batı Berlin'de aziz vatandaşlarımıza yanlış istikamet veren ağır solcuların bu tutumlarına karşı tesanütü sağlayabilmek için Berlin'de milliyetçi Dernekler kurduk. Bu derneklerimiz vasıtasıyla, vatandaşlarımıza Millî Kültür ve Vatan sevgisi dersleri vermek ve böylece sapık ideoloji avcılarının avına düşmemelerini sağlamaya çalışıyoruz. Otuz binin üstünde Türk işçisinin bulunduğu Batı Berlinde iltifat görme yen bu malum komünistler, bu defa ona buna sataşmaya ve buhtan, iftiralar yağdırmaya başlamışlardır. Aşırı tutumlarını değişik metotlarla vatandaşlarımıza satan bu malum kişiler, çıkarmakta oldukları Kurtuluş gazeteleriyle ideolojilerini yaymaya devam etmektedirler. 28/6/1970 Pazar günü Türk Kültür Derneğinin tam karşısında bulunan sinemanın kapısında toplu halde ellerinde sopalar olduğu halde toplanan Toplumcular Derneği mensuplarının bu davranışlarını vatandaşlarımız tasvip etmediğinden ve aşırı komünist propagandasının Türk işçilerine yapılmamasını rica ettikleri halde dinlemediler ve zorla vatandaşlarımıza gazetelerini sat

mak istediler. Buna tahammül edemeyen Vatanperver Türk işçisi bunlarla çatışmaya başladı ve toplumcular sopalarıyla vatandaşlarımıza vurmaya başlayınca ortalık karıştı ve hadise büyüdü. Hadisenin tertipçisi bizzat Toplumcular olduğu halde kasten derneğimize maletmek istemelerindeki mana böylece kendiliğinden anlaşılmış oluyor.

Hadisenin başlamasından iki saat evvel malum muhabir Rıza Taşol bana gelerek benimle mülakat yapmak istediğini ve bugün burada Toplumcular gazete satacak bir hadise çıkabilir bu hadisede sizler ne gibi tedbir düşünüyorsunuz? diyerek, hadisenin yapılacağını ve hadisenin daha evvelden hazırlanmış olduğunu bu şekilde ima etmiş oluyordu. Bunun üzerine ben İhsan Fıdancı ve Abdurrahman Hoca ile karşımazdaki polis karakoluna giderek durumu ihbar ettik. Derneğin korunmasını ve hadisenin olmasını temin için tertibat alınmasını rica ettik. Polis bu durumun birinci şahididir. Üstelik Rıza Taşol denen muhabir karakolun tam arka kısmında saklı olarak duruyordu. Hadi seyi adeta bekliyor ve resim çekmeyi temine çalışıyordu. Hadiseden sonra polisin toplumcuların ifadesini alarak elindeki Kurtuluş gazetesini müsadere etmiştir. Bizim sadece görgü şahidi olarak ifade lerimiz alınmış ve serbest bırakılmıştır. Ne derneğimiz mensuplarının tutuklanması ve ne de benim tutuklanmamız mevzu bahistir. Benim bildirimim Berlin'deki hadiseyle hiç bir alakası yoktur Berlin'deki hadise, uzun zamandan beri millî hisleri tahrik edilen ve sopalarla hücumu uğrayan vatandaşlarımızın nefsi müdafaa hareketidir.

Abdulmuhsin Alkonaviye gelince: Ne mensubu bulunduğum ve bizzat kurucusu olduğum Türk Kültür Derneğiyle ve ne de benimle hiç bir alakası yoktur. Abdulmuhsin Alkonavi Berlin İslâm Derneğinin Başkanı'dır. Derneğimiz Milliyetçi tutumuyla vazifesine devam etmektedir ve edecektir.

Kenan PARLAR
1. Berlin 65 Maxsir 21
B. ALMANYA

Çarşamba'da komünistlere halk yüz vermiyor

İstanbulda ve diğer üniversite muhitlerinde, gerek Örf İdare, gerekse fakültelerin kapalı oluşu dolayısıyla tahrip ve tahriklerine imkân kalmayan komünistler, faaliyetlerini artık Anadolu'ya aktarmışlardır. İktidarların lâkaydisi karşısında, gayri millî sistemin içinde ızdırapla inleyen milletin gözyaşı ve fakirliğini istismara yeltenmek istemişlerdir.

Tütün, fundığı ve çayı yeteri kadar değerlendirilmeyen Karadenizli kardeşlerimizin haklarını, kendi iğrenç gayeleri için basamak yapmak istemişlerdir. Geçtiğimiz hafta Çarşambada bir «Tütün Mitingi» tertiplemişler bunun için köy köy dolaşarak halkı tahrik etmişler, fakat kimin ne olduğunu gayet iyi bilen milletlet bunları, sopalarla kovalamıştır. Köyleri dolaşırken, fakülte hayatındaki Stalinvari bıyıkları, Kastro tipi sakalları kesmeyi unutmamışlar, ama yine de dayaktan kurtulamamışlardır. Millet daha komünistlerin miting yapacağını duymaz duymaz hazırlıklara başlamış ve önce miting basıp bütün komünistleri tepelemeyi düşünmüş ama sonra en demokratik protesto yolunu seçerek miting katılmama kararını vermiştir. Mitinge ancak 100-150 kişi toplanabilmiştir. Bunların yarısı da seyirci olmak şartıyla miting meydanına dahi gele memişler, miting İstanbul'dan gelenler idare etmişlerdir. Ancak yarım saat süren mitingte kiralık bir iki alkış duyulmuş, halkın dağıldığını gören mitingçilere Sabote ediliyorlar» «gericiler bu işten ne anlarlar» «Amerikan uşakları mitingimizi bozmak istiyorlar» diye millete hakaretler yağdırmışlardır. Bu sözler üzerine komünistlerin elinden pankartlar alınarak yırtılmıştır.

Bu arada üniversiteden memleketine tatil için dönen milliyetçi gençler halkın nefretinin ve komünistlere kininin tezahürü olan bir bildiri dağıtmışlardır. Bildiri şöyle bitmektedir «Aziz milletim! derdini ancak sen halledebilirsin. İzdırabını sen dindirebilirsin. Sen den olmayan senin iniltine kulak vermez. İzdırabını hazırlayan mason — komünist işbirliğini yok edecek bir mücadeleye katıl. Mücadele edersen kurtulacak, susarsan yok olacaksın. Zafer Hakkın ve Hakkı İnananlarıdır.»

Mücadele Birliği Kayseri'de Sergi Açacak

Türkiye'de sağcı mücadeleyi yepyeni bir canlılığa kavuşturan Mücadele Birliği, içinde bulunduğumuz hafta Orta Anadolumuzun en büyük merkezlerinden Kayseri'de «Millet Düşmanlarını Tanıyalım» adlı sergiyi açacaktır. Sergi; Kayseri'de şu anda açılmış durumda olan Anadolu Fuarı'nın büyük bir salonunda teşhir edilecektir. Komünistlerin milletimize ve bütün insanlığa reva gördükleri mezalimleri fotoğraf, tablo, resim ve yazılarla ortaya konmaktadır. Sergiye Kayserili millet evlâtlarına aşağıdaki davetiye ile çağrıda bulunulmuştur.

AZİZ MİLLET EVLÂDI :

Millet felâketlerle karşı karşıyadır.

Millet düşmanları, hain plânlarını tatbik edebilmek ve milletimizi yıkmak için, yeni yeni tertiplere başvuruyorlar.

Bütün esir Müslüman Türk illeri kan ağlıyor. Kıbrıs'ta, Türkistan'da, Kafkas'larda, Kırım'da, Balkan'larda kardeşlerimiz doğramyor.

Millete bu ızdırabını duyurmak istemeyen gayri millî basın Komünist Rus ve Çin zulmü altında inleyen yüz milyon esir Müslüman Türk'ten bahsetmez. Vietnam diye bağırarak beynelmil siyonizme hizmet eder. İşte beynelmil siyonizmin maşası Kızıl Komünizmin milletimizi nasıl yok oluşa sürüklediğini, çalışma metodlarını ve yer yüzünde müslüman Türklere revâ görülen canavarlık ve hunharlıkları bu sergide göreceksin.

Bugün onlara revâ görülen zulüm milletimize de aynen hazırlanıyor.

EY MİLLET EVLÂDI,

Düşmanını bilmeyen, düşmanın hazırlıklarını görmeyen ve mücadelenin mahiyetini öğrenmeyen milletler yok olurlar.

Sana hazırlanan felâketleri, sebep olanları ve mücadele yollarını öğrenmek için sergimize sen de gel.

MÜCADELE BİRLİĞİ

GELİYOR

Geliyor işte atalarım Yavuz'la, Süleyman, Geliyor zafer diyen MİLLÎ MÜCADELECİLER.

Geliyor baksana başları eğik Konstantinler, Geliyor İslâm'a sayısız zafer kazananlar,

Geliyor tayfa tayfa MİLLÎ MÜCADELECİLER. Geliyor işte tüm mücadeleler cihaddan...

Geliyor işte aşıp önde Fahr-i Alem Gazveden, Geliyor Türk'ün önünde dize gelen hainler,

Geliyor sağ yumrukları sıkılmış Müslümanlar, Geliyor Fatih arkasından da kahraman Türkler,

Geliyor Hamza'nın önderliğindeki şehitler. Geliyor cihanı titreten, ürktüren yiğitler,

Geliyor İslâm'a baş eğen Romen - Diyojenler. Geliyor Türk arslanları MİLLÎ MÜCADELECİLER.

Siirt Lisesi son sınıf
ÖMER HATİBOĞLU